

Ліягона

A photograph of two young women with dark skin and braided hair, smiling warmly as they look at a laptop screen. They are sitting at a table in a bright, indoor setting, possibly a home or a community center. The woman in the foreground is leaning over the laptop, while the other woman is seated behind her, both appearing engaged and happy.

**Єдність в роботі
зі спасіння, с. 14**

**Чого я навчилася завдяки
депресії, с. 26**

**З благословення, які приносять
скромність, с. 36**

**5 способів того, як молодь
може досліджувати сімейну
історію, с. 58**

*“Хто жінку
чеснотну
знайде? А ціна
їй більша від
[рубінів]”.*

Приповісті 31:10

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: Молитва віри**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 7** **Послання візитного вчителювання: Божественна місія Ісуса Христа: Хліб життя**

СТАТТІ

- 14** **Місіонерська, сімейно-історична і храмова робота**
Старійшина Девід А. Беднар
Проповідування євангелії і пошуки померлих тісно пов'язані.
- 20** **Домівка: Осередок навчання**
Уроки, яких ми навчилися вдома, залишаються з нами протягом цього життя і на всю вічність.

26 На поверхні вод

Джон Уорнер
Хоча мене накривали хвилі депресії і занепокоєння, Бог утримував мене на плаву і скеровував до обіцяної землі.

28 Піонери в кожній країні: Навернення і зміни в Чилі

Нестор Курбело
Сьогодні приблизно 1 з 30 чилійців—член Церкви.

36 Сміливо вибирати скромність

Керол Ф. Мак-Конкі
Яким є вчення про скромність і які благословення вона приносить?

РУБРИКИ

- 8** **Служіння в Церкві: Дякую, брате Джей**
Крістін Парселл
- 9** **Старозавітні пророки: Єремія**
- 10** **Ми говоримо про Христа: Жадеїтова капуста**
Еллен С. Дженсен
- 12** **Наші домівки, наші сім'ї: Серце Лізочки**
Марина Петрова
- 40** **Голоси святих останніх днів**
- 80** **До нових зустрічей: Обман**
Старійшина М. Рассел Баллард
Сатана використовує штучні приманки—подібно до рибалок—щоб утіямати нас.

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: Фотографія Лесли Нільссон. Друга сторінка обкладинки: Фотоілюстрація Метью Рієра.

44

44 Відстоювати те, у що ми віримо

48 Євангелія в моєму житті: Моє взаємопов'язане свідчення

Айві Ноче

Відсутність свідчення про Книгу Мормона змусила мене поставити під сумнів мою віру в Церкву.

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: Коли хороший час для служіння?

58

50 Свобода волі чи моральна свобода?

Майкл Р. Морріс

Мій друг позбавив себе можливості служити на місії. А чи зможу я зробити вибір на користь місії?

52 Запитання і відповіді

Я намагаюся контролювати свої думки, але є так багато спокус. Як я можу мати чистіші думки?

54 Як ставити суттєві запитання

Девід А. Едвардс

57 Як знайти силу та успіх

Старійшина Джеффри Р. Холланд

Ми можемо відчувати себе у безпеці, досягати успіху й відчувати радість, ідучи за Ісусом Христом.

58 Сімейна історія—я її досліджую

Ці молоді люди знайшли несподівані благословення, досліджуючи сімейну історію.

61 Плакат: Дізнайся про них, дізнайся про себе

62 Протидія моїй місії

Альсенір де Соуса

Коли я готувався до від'їзду на місію, почали відбуватися дивні речі.

64 Дізнатися більше про те, що попереду

Кетрін Апельсен-Ааненсен

Життя, якщо його вважати місією повного дня, змінюється. Молодь в Осло, Норвегія, провела день, готуючись до перемін.

78

66 Служити зараз

Міке Барбоса і Марісса Віддісон

Чому Мормон вирішив допомогти прибрати церкву замість того, щоб пограти з друзями в футбол?

68 Матильда готується до переходу в Товариство молодих жінок

Дженн Уілк

Дізнайтеся, яким буде Товариство молодих жінок!

70 Музика: Нам сяяти час

Джен Пінбороу і Дженіс Кепп Пеппі

71 Особливий свідок: Як я можу допомагати досліджувати сімейну історію?

Старійшина Квентін Л. Кук

72 Початкове товариство вдома: "Сім'я: Проголошення світові" було дане Богом, щоб допомогти моїй сім'ї

Ерін Сандерсон і Джин Бінгхем

74 Друзі зі всього світу: Я—Барбара з Чилі

Емі Джейн Левітт

76 Наша сторінка

77 Дивіться вгору

Старійшина Адріан Очоа

Ми загубилися в грозу, а наші коні втекли.

78 Для молодших дітей: Сімейна команда

Шералі Б. Харді

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось дві ідеї:

"Сімейна історія—я її досліджую",

с. 58: Проведіть захід, присвячений веденню щоденника! Заохочуйте членів сім'ї записувати все, що відбувається в їхньому житті—спогади про події минулих років або про те, що сталося з ними сьогодні. Допоможіть сім'ї зрозуміти, що є багато способів ведення щоденника. Вони можуть писати, друкувати чи малювати записи в щоденнику або навіть записувати свої розповіді на диктофон. Заохочуйте свою сім'ю часто робити записи в їхніх щоденниках.

"Дізнатися більше про те, що поперед",

с. 64: Ви можете провести захід, присвячений підготовці до місії, як це зробив приход у Норвегії. Ви можете навчати тому ж самому, що й вони—як розпочати розмову на євангельську тему або як прасувати білу сорочку—або ви можете зосередитися на навичках, які, на вашу думку, будуть корисними для членів вашої сім'ї на місії.

ВАШОЮ МОВОЮ

Лягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Благодать, 10
Викладання, 20, 36, 54
Випробування, 12, 26, 62
Віра, 4, 26
Депресія, 26, 42
Єремія, 9
Історія Церкви, 28
Ісус Христос, 7, 57
Книга Мормона, 48
Любов, 8, 41
Місіонерська робота, 14, 28, 62, 64

Молитва, 4, 40
Піст, 4
Покликання, 8
Робота зі спасіння, 14, 20, 54, 58, 62, 64
Свідчення, 48
Свобода волі, 50
Сімейна історія, 14, 58, 71
Сім'я, 12, 20, 61, 72, 78
Скромність, 36
Слабкості, 10

Служіння, 8, 66
Спокута, 10, 80
Товариство молодих жінок, 68
Храмова робота, 14, 58
Чилі, 28, 74
Як подолати спокусу, 43, 44, 52, 80

Президент
Генрі Б. Айрінг

Перший радник
у Першому
Президентстві

МОЛИТВА ВІРИ

Молитва—це не просто слова, якими ми звертаємося до Бога. Це двосторонній зв'язок між Богом і Його дітьми.

Коли ми молимося належним чином, то висловлюємо почуття свого серця простими словами. Як правило, ми отримуємо відповідь від Небесного Батька у вигляді думок, що супроводжуються почуттями. Він завжди чує щирі молитви, з якою ми звертаємося, маючи бажання слухатися Його, якою б не була відповідь і коли б вона не надійшла.

Господь дає таке обіцяння всім, хто читає Книгу Мормона і молиться про неї:

“І коли ви отримаєте їх, я б хотів закликати вас, щоб ви запитали у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи не істинні вони; і якщо ви питатимете з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа, Він явить вам правду про це силою Святого Духа.

І силою Святого Духа ви можете пізнати правду про все” (Мороній 10:4–5).

Це обіцяння є незмінним. Мільйони людей перевірили і пересвідчилися в цьому чудовому обіцянні про молитву, отримавши благословення, які сповнили їхні життя радістю і тривалим щастям. Це обіцяння поширюється на всі наші молитви, в яких ми прагнемо дізнатися про Божі наміри і Його волю щодо нас. Ми можемо застосовувати його кожного разу, коли

отримуємо пораду від Божого служителя, який має повноваження давати нам настанови. Наприклад, ми можемо покладатися на це обіцяння, коли слухаємо виступ на генеральній конференції. Ми можемо застосовувати його, коли нас навчають смиренні місіонери, покликані Богом через сучасного пророка. Воно стосується також поради, яку ми отримуємо від нашого єпископа або президента філії.

Аби молитва діяла в нашому житті, слід дотримуватися простих правил. Ми повинні запитувати, щоб знати, що є правильним, коли молимося Батькові в ім'я Ісуса Христа. Ми повинні запитувати зі щирим серцем. Це означає, що ми повинні мати справжній намір виконувати все, що від нас буде вимагатися у відповіді, даній Богом. А наш справжній намір має походити з нашої віри в Ісуса Христа.

Зацікавлений, який читає Книгу Мормона до хрищення і конфірмації, може отримати не лише запевнення про істинність цієї книги, але і свідчення, що Джозеф Сміт переклав її силою Бога. Як тільки нас конфірмають членами Церкви, Святий Дух може стати нашим напарником, щоб підтверджувати інші істини. Після того, кожного разу, коли ми молимося з вірою, ми можемо сподіватися, що Святий Дух буде свідчити нам, що Ісус є Христос, що Бог Батько—живий, і що Вони люблять нас і всіх дітей Небесного Батька.

Це—одна з причин наявності у Книзі Мормона обіцяння, що ми будемо мати милосердя у своєму серці, коли Святий Дух свідчитиме нам, що Ісус є Христос. “Якщо людина лагідна і невибаглива серцем і визнає силою Святого Духа, що Ісус є Христос, вона тоді мусить мати милосердя” (Мороній 7:44).

Кожної пісної неділі ми маємо чудову можливість для духовного зростання. Пісна неділя може

допомогти нам краще зрозуміти досвід, отриманий Алмою і синами Мосії, які молилися і постилися, щоб пізнати вічну істину, аби вони могли з силою, повноваженням і любов’ю навчати ламанійців (див. Алма 17:3, 9).

Пісної неділі ми поєднуємо молитву і піст. Задля того, щоб благословляти бідних, ми передаємо єпископу або президенту філії щедрі пожертвування від посту

або принаймні суму, яка дорівнює вартості двох прийомів їжі, які ми пропускаємо. Наші думки і наші молитви звернені до Спасителя і до тих, кому Він хоче, щоб ми послужили, задовольняючи їхні духовні й земні потреби.

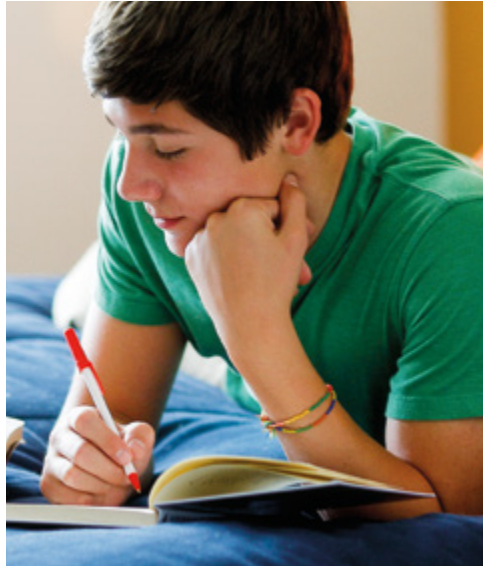
Таким чином, коли ми постимося, щоб стати більш лагідними, сприйнятливими до навчання і сповненими любові, наші молитви і бажання наближаються до молитов і бажань Спасителя. І як і Він, ми молимося, щоб знати волю Батька для нас та виконувати її. ■

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Президент Айрінг навчає, що молитва і піст можуть допомогти нам “пізнати вічну істину”. Подумайте над тим, якого саме зміцнення потребує свідчення тих, кого ви відвідуєте, і підготуйте урок на цю тему. Наприклад, якщо людина, яку ви відвідуєте, втратила близького друга або члена сім’ї, ви можете поговорити про вічні сім’ї і про життя після смерті. Ви можете запропонувати поститися з тими, кого відвідуєте, аби допомогти їм здобути свідчення про цей принцип.

Підготуйтеся до молитви

Президент Айрінг нагадує нам, що молитва—це “двосторонній зв’язок між Богом і Його дітьми”. Приділивши час підготовці до молитви, ми можемо уможливити цей двосторонній зв’язок. Ви можете скористатися щоденником і кожного дня присвячувати кілька хвилин підготовці до молитви. Ви можете зробити перелік благословень, за які хочете подякувати Небесному Батькові, людей, які потребують ваших молитов, і запитань, на які вам потрібно отримати відповідь. Потім запросіть Дух, заспівавши

гімн або прочитавши кілька віршів із Писань. Під час молитви звертайте увагу на те, як Святий Дух вас веде у тому, що вам слід сказати, і зважайте на свої почуття та думки (див. УЗ 8:2–3). Ви можете записувати свій досвід у щоденник і переглядати отримані відповіді. Ви можете також скористатися вправами на сторінках 97–99 книги *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*. Це допоможе вам дати оцінку своїм молитвам і навчитися розпізнавати Святого Духа.

ДІТЯМ

Молитовний бутерброд

Як тобі дізнатися, що треба казати під час молитви? Ти можеш розпочинати молитви зі слів: “Дорогий Небесний Батьку”, а в кінці сказати: “В ім’я Ісуса Христа, амінь”. Те, що ти скажеш посередині—це твій вибір, так само як вибирати, що покласти в бутерброд.

Обери те, що ти хотів би покласти в бутерброд. Напиши поруч те, за що ти хочеш молитися. Ти можеш подякувати за благословення, поговорити про те, що тебе хвилює, попросити про благословення або молитися, щоб отримати відповіді на запитання.

Ти можеш вирізати цей бутерброд або зробити інший. Повісь його у себе вдома, аби пам’ятати про те, що ти можеш казати у своїх молитвах.

Дорогий Небесний Батьку

_____

_____

_____

_____

_____

_____

В ім’я Ісуса Христа, амінь

З молитвою вивчіть цей матеріал і спробуйте зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і місії Спасителя збільшить вашу віру в Нього і благословить тих, про кого ви піклуєтеся як візитна вчителька? Щоб знайти більш докладну інформацію, зверніться до reliefsociety.lds.org.

Божественна місія Ісуса Христа: Хліб життя

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де буде розповідатися про різні аспекти місії Спасителя.

Ісус сказав: “Я—хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повк буде жити” (Іван 6:51). “Ісус навчає нас, Своїх учнів, що кожного дня ми повинні сподіватися на Бога, щоб отримувати хліб—допомогу і засоби для життя, яких ми потребуємо в цей конкретний день,—сказав старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.—Запрошення Господа ... свідчить про люблячого Бога, Який знає навіть про незначні щоденні потреби Своїх дітей і прагне допомогти їм—кожному з них. Він каже, що ми можемо просити з вірою у Тієї Істоти, “що всім дає просто, та не докоряє,—і буде [дано нам]” (Якова 1:5)¹. Якщо ми розуміємо, що Ісус Христос попідкується про наші потреби, Ми будемо звертатися

до Нього за духовною підтримкою.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, запрошує нас “приєднатися до подорожі перших послідовників Христа, які також шукали хліб життя—до тих, хто *не* відійшов, але прийшов до Нього і залишався з Ним, хто зрозумів, що їм більше немає до кого звернутися, щоб знайти безпеку і спасіння”².

Додаткові уривки з Писань

Іван 6:32–35; Алма 5:34;
3 Нефій 20:3–8

ПОСИЛАННЯ

1. Д. Тодд Крістофферсон, “Бачити руку Божу в наших щоденних благословеннях”, *Ліягона*, січ. 2012, с. 25.
2. Джеффри Р. Холланд, “He Hath Filled the Hungry with Good Things,” *Liahona*, Jan. 1998, с. 76.

Обміркуйте

Коли ми приходимо до Христа, як Він нас живить?

Віра, сім'я,
допомога

З Писань

Ісус Христос навчав натовп чисельністю понад 4000 чоловік. Минуло три дні і Він сказав Своїм учням: “Жаль Мені тих людей, що вже три дні зо Мною знаходяться, та їсти не мають чого.

А коли відпущу їх голодних до їхніх домівок, то ослабнуть у дорозі”. ...

І відказали Йому Його учні: “Звідки зможе хто нагодувати їх хлібом отут у пустині?”

А [Ісус] їх запитав: “Скільки маєте хліба?” Вони ж повідомили: “Семеро”.

Тоді Христос “взявши семеро хліба, віддавши подяку, Він поламав і дав учням Своїм, щоб роздати. ...

І мали вони трохи рибок; і Він поблагословив, і роздати звелів також їх.

І всі їли й наситилися, а позоставалих кусків сім кошів назбирали”. (Див. Марк 8:1–9).

ДЯКУЮ, БРАТЕ ДЖЕЙ

Крістін Парселл

Я така вдячна за дух, зобов'язання, підготовку і любов незліченної кількості відданих служителів по всій Церкві.

“Завтра неділя”,—сказала я своїй п'ятирічній дочці, коли вона зручно вместилася у мене на колінах. Вона широко усміхнулася.

“Ой, як добре,—сказала вона.—Тоді я знову побачу брата Джея”.

Мое серце сповнилося вдячністю. Я була така вдячна люблячому, дбайливому вчителю Початкового товариства, завдяки якому наш перехід до нового приходу після переїзду був набагато легшим. Ми залишили свій дім на середньому заході Сполучених Штатів і переселення в іншу місцевість за 2200 км було важким для всієї сім'ї, але особливо для Сізон, яка ще не ходила до школи. Сором'язлива за природою, вона боялася нових ситуацій і їй було боляче йти до церкви, коли ми вперше відвідували наш новий приход.

Брат Джей, лагідний, відданий чоловік, знайшов саме ту пропорцію гумору й любові, щоб завоювати довіру Сізон. У першу ж неділю він нахилився до неї, узяв за руку, поглянув у вічі й сказав: “Привіт, крихітко. Тобі буде весело в нашому класі”.

Минали тижні, і Сізон з більшим нетерпінням чекала на неділю, ніж на будь-який інший день тижня. Як тільки ми приходили до церкви, вона

серед присутніх шукала поглядом свого вчителя. Він вітав її усмішкою.

З роками брат Джей не забував вітати кожного свого учня маленькими подаруночками на свята і дні народження. Коли наближався день народження Сізон, найважливішим гостем, якого вона запросила на святкування, був брат Джей.

Чи здогадувався він, яким великим був його вплив у житті нашої маленької донечки? Чи здогадається він коли-небудь, як глибоко сприймали його слова і вчинки його п'ятирічні учні Початкового товариства? Чи міг він знати, як багато значило для мене, мами, те, що він був частиною життя моєї доньки?

Пізніше Сізон перейшла у клас брата Едвардса, і так продовжилось її радісне перебування в Початковому товаристві. Я така вдячна за всіх відданих, добре підготовлених, смиренних чоловіків і жінок, які справили позитивний вплив на життя Сізон.

Вся наша сім'я мала благословення відчувати на собі вплив відданих людей, які служили нам на шляху нашого духовного зростання. Я пригадую надзвичайного провідника групи скаутів, дуже

терпеливого радника у кворумі священиків, терплячого вчителя семінарії і надзвичайне президентство Товариства молодих жінок та дбайливого єпископа.

І хоч скільки благословень не мала б наша сім'я, наш випадок не є унікальним. “Братом Джеєм” могло бути багато людей, бо є багато відданих братів і сестер, чиє служіння торкнулося життя таких сімей, як наша. Ми такі вдячні за їхній дух, відданість, підготовку та любов.

Дякую за незліченну кількість відданих служителів по всій Церкві, які допомагали нашій сім'ї. ■

Автор живе в штаті Невада, США.

НАМАГАТИСЯ ЗМІНЮВАТИ ЖИТТЯ

“Зосереджуймося на простих шляхах служіння в Царстві

Божому, завжди намагаючись змінювати життя, включаючи наше власне життя”.

Старійшина М. Рассел Баллард з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “О, будьте мудрим”, Ліягона, лист. 2006, с. 20.

ЄРЕМІЯ

“Єремія жив у важкий час і в несприятливому місці, але Господь дав йому можливість передбачити “час надії під час збирання Ізраїлю в останні дні”¹.—Лінда К. Бертон, генеральний президент Товариства допомоги

Я—син Хілкії з Анатота, що поблизу Єрусалима. У дні моєї юності “прийшло мені слово Господнє, говорячи:

“Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра, тебе посвятив, дав тебе за пророка народам!”

Я відчував себе невідготуваним до цього покликання і відповів: “Таж я промовляти не вмію, бо я ще юнак!”

Господь відповів: “Не кажи: “Я юнак”, бо ти підеш до всіх, куди тільки пошлю Я тебе, і скажеш усе, що тобі накажу.

Не лякайся перед ними, бо Я буду з тобою, щоб тебе рятувати”. Тоді Господь “доторкнувсь моїх уст” і вклав у них слова².

Я пророкував у Єрусалимі впродовж 40 років, з 626 до 586 року до Р.Х., під час правління царів Йосії, Єгоякіма і Седекії³. Я був сучасником Легія—пророка з Книги Мормона. Ми обоє засуджували злочестивість людей у Єрусалимі

й передрікали руйнацію цього великого міста⁴.

Господь наказав мені записувати свої пророцтва до “книжкового сувою”⁵. Коли цар Єгояким почув пророцтва, то спалив того сувою. Господь наказав мені знову написати пророцтва і додати до них ще багато інших⁶.

Я постійно долав спротив, коли проповідував слово Господнє. Пашхур, син старшого наглядча, побив мене і кинув до в'язниці. Зловмисники хотіли стратити мене за мое

проповідування. Я був непопулярним пророком, мене часто ув'язнювали і кидали за ґрати. Я жив у часи надзвичайної злочестивості⁷.

Але, незважаючи на величезні випробування, Господь дозволив мені передбачити, що ізраїльтян буде зібрано в останній день, що Господь напише Свій закон “у їхніх серцях”, і Він візьме “по одному з міста, а з роду по два” до Сіону⁸.

Продовжуючи проповідувати Господнє слово—навіть коли було важко, я зрозумів, що внутрішня відданість євангелії приносить спокій. Розвиваючи особисті товариські стосунки з Господом, ми всі можемо відчувати надію серед випробувань і негараздів. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лінда К. Бертон, “Чи закарбована у наших серцях віра в Спокуну Ісуса Христа?”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 111.
2. Див. Єремія 1:1–9.
3. Див. Guide to the Scriptures, “Jeremiah”, scriptures.lds.org.
4. Див. Єремія 6; 1 Нефій 1:13, 18–20.
5. Єремія 36:2.
6. Див. Єремія 36:23–32.
7. Див. Єремія 20:2; 26:8; 38:6.
8. Єремія 31:33; 3:14.

ЖАДЕЙТОВА КАПУСТИНА

Еллен С. Дженсен

Під час місії на Тайвані разом з напарницею в день підготовки ми відвідали Національний палац-музей в Тайбеї. Найбільшу увагу привертає до себе витвір мистецтва під назвою “Жадейтова капуста”. Так багато людей захоплюються нею, але я бачила в ній лише капустину, вирізьблену з жадеїту. Безсумнівно, що вона була гарна, але мабуть було щось ще, чого я не помічала.

Коли ми вийшли з музею, я запитала напарницю: “Що ти скажеш про “Жадейтову капустину?”

“Мені подобається цей витвір мистецтва!”

“Чому?—запитала я.—Це ж просто капуста”.

“Ти жартуєш? “Жадейтова капуста”—це символ мого життя!”— вигукнула вона.

“Капустина?”

“Так! Хіба ти не знаєш цієї історії?”

“Мабуть, що ні”.

Вона розповіла мені історію. І була права. Ця історія стала символом моєї місії і мого життя.

Аби різьблена з жадеїту фігурка була великої цінності, жадеїт має бути однотонним. Вироби з однотонного жадеїту продають за високою ціною, оскільки його майже

неможливо знайти. “Жадейтова капуста” з одного боку зелена, а з іншого—біла, і на ній є тріщини й нерівності. Жоден вправний різьбяр не витрачав би часу на такий уламок жадеїту, аж поки поруч не проходив один чоловік, якого китайці називають великим різьбярем.

Якби той жадеїт міг розмовляти, я можу собі уявити діалог між ним та цим новим різьбярем. Уявляю, як різьбяр взяв у руки цей уламок жадеїту.

“Що ти хочеш?”—запитав жадеїт.

“Я шукаю жадеїт для різьблення”,—відповів різьбяр.

“Тоді візьми собі інший уламок. Я не вартий твоєї уваги. У мене два різні кольори, і вони так

переплелися, що їх не розділити. У мене багато тріщин і нерівностей. Я не вартий твоєї уваги. Не марнуй на мене час”.

“Ох ти ж, нерозумний уламок жадеїту. Повір мені. Я великий різьбяр. Я перетворю тебе на шедевр”.

Чому “Жадейтова капуста” така надзвичайна, то це тому, що цей невідомий великий різьбяр використав недоліки жадеїту—двокольорність, тріщини і нерівності—аби капуста виглядала як натуральна. Матова біла частина стала основою капустини, а тріщини і нерівності перетворилися на листя, яке розкривається. Якби не “слабкості” цього жадеїту, капуста не виглядала б так натурально.

ГОСПОДЬ ДИВИТЬСЯ НА СЕРЦЕ

“У нашому світі часто буває так, що моральні якості вважають другорядними в порівнянні із зовнішньою красою чи привабливістю. Але з давніх-давен до нас лине порада, дана Господом Самуїлові: “Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік-бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце” (1 Самуїлова 16:7)”.

Президент Томас С. Монсон, “Канарейки з сірими пір’їнами на крилах”, *Ліягона*, черв. 2010, с. 4.

Завдяки красі цього витвору мистецтва, він став подарунком одній з царських осіб у Китаї і прикрашав зали прекрасного азійського палацу, поки не опинився у музеї на Тайвані.

Він нагадав мені Етер 12:27: “І якщо люди прийдуть до Мене, Я покажу їм їхню слабкість. ... І достатньо моєї благодаті для всіх людей, які упокорюються переді Мною; бо якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб слабе стало сильним для них”.

Після того як я побачила “Жадаїтову капустину”, цей вірш набув для мене нового відтінку. Усі ми

подібні до цього уламку жадаїту, проте ми все ще у процесі різьблення. Ми повинні довіряти великому різьбярєві, Ісусу Христу, який візьме наші слабкості й перетворить їх на силу. Ми, зі своїм недосконалим баченням, іноді зосереджуємося на своїх недосконалостях і впадаємо в розпач від думки, що ніколи не будемо відповідати вимогам. Але наш Спаситель Ісус Христос бачить нас такими, якими ми можемо стати. Якщо ми дозволяємо Його Спокуті діяти в нашому житті, Він перетворить нас на шедеври, які одного дня житимуть з Царем царів. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ЯК Я МОЖУ ДИВИТИСЯ НА СЕБЕ ОЧИМА УЧИТЕЛЯ?

Нелегко дивитися на себе так, як дивиться на нас Господь. Він вбачає в нас дітей Божих з великим потенціалом і великою цінністю. Однак іноді ми зосереджуємося на своїх недосконалостях. Небесний Батько не створив нас для того, щоб ми зациклювалися на своїх вадах, а для того, щоб ми стали прекрасними шедеврами. Завдяки євангелії Ісуса Христа і Його Спокуті ми можемо подолати свої недосконалість.

Ви можете прочитати наступні уривки з Писань, аби дізнатися, як Господь використовує недосконалих людей для здійснення Своєї роботи: Вихід 4:10–12; Єремія 1:4–10; 1 Нефій 4:1–6; Алма 26:12; Учення і Завіти 35:17–18.

СЕРЦЕ ЛІЗОЧКИ

Марина Петрова

Ми з чоловіком приєдналися до Церкви в Росії в 1995 році, і наступного року запечаталися в Стокгольмському Шведському храмі. Наші дві маленькі донечки також були до нас запечатані. Через два роки Господь благословив нас народженням ще однієї донечки— Лізочки. Усе в житті йшло добре. Ми були щасливі. Але через два дні після народження у нашої дитинки виникли труднощі зі споживанням їжі. За місяць вона поправилася лише на 300 грамів.

Лікарі дитячої поліклініки сказали, щоб ми її частіше годували. Я бачила, що вона хоче їсти, але не може. Зрештою чоловік відвіз її до міської лікарні. Лікарі відразу ж поставили діагноз—вроджений порок серця. Один серцевий клапан не працював, і через погане кровопостачання легенів їй було важко дихати або їсти.

Потрібно було робити операцію, але в Росії робили подібну операцію дітям не раніше, ніж у дворічному віці. Нашій донечці був лише місяць. Лікарі призначили лікування і сказали, що пізніше, коли вона підросе, їй зроблять операцію.

Через місяць стан Лізочки надзвичайно погіршився. Ми швидко відвезли її до лікарні. Поки ми

їхали, я тримала її на руках. Вона дивилася на мене так, ніби благала про допомогу. Якби я не була членом Церкви, не знаю, що і робила б. Але ми з чоловіком довіряли Господу і твердо вірили, що все буде добре. Я намагалася її заспокоїти, кажучи: “Нічого не бійся, моя маленька. Бог любить нас. Він допоможе і все буде гаразд”.

Нарешті ми приїхали. Притискуючи дитину до себе, я бігла коридором відділення. Лізочкині очі почали закриватися. Вона майже не дихала. Ледве здатна розмовляти, я розповіла лікарю про свою дитину. Медперсонал помістив її у відділення інтенсивної терапії. Лікар сказав, що почався набряк легенів. Дитину підключили до апарату штучного дихання.

Наступного дня ми поговорили із завідувачим відділення кардіохірургії. Він сказав: “Я вже робив такі операції, але лише старшим дітям. Скільки їй зараз?”

“Два місяці”,—сказали ми.

“Вона вже терпить такий біль.

Вона така маленька, а набряк легенів дуже ускладнює ситуацію. Але відкладати більше не можна. Я ніколи не робив таку операцію настільки маленькій дитині. Спробую зробити все, що зможу. Вам

треба придбати штучний подвійний клапан, але він дуже дорогий—приблизно 2100 доларів. Операція відбудеться через чотири дні”.

Що нам було робити? Ні в нас, ані у наших знайомих не було таких грошей. Однак наша ситуація отримала розголос, і завдяки щедрості інших людей та милості Господа ми знайшли необхідні кошти. Ми з чоловіком придбали необхідний клапан для врятування життя нашої дитини.

Не лише всі брати і сестри нашої філії молилися і постилися за нашу маленьку донечку, але й місіонери та багато святих останніх днів з усього міста. Ми відчували їхню підтримку. Сидячи в холі в день операції ми відчували присутність Святого Духа і відчували молитви наших братів і сестер. Ми знали, що вони поруч! І Бог був з нами, скеровуючи хірургів. Він нас не залишав, тож усе закінчилося добре.

Коли хірург вийшов після операції, він трохи збентежено сказав нам: “Все вийшло. Ми вставили клапан. Я не знаю яким чином, але операція пройшла успішно”. Однак ми знали, як це було. Небесний Батько благословив його.

Лізочка залишалася в лікарні ще три дні, поки не минув набряк

КОЛИ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО МОЛИТВИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ БЕЗ ВІДПОВІДІ

“Буває важко, коли на щирю молитву про те, чого ви прагнете усім серцем, приходиться не та відповідь, якої би вам хотілось. Важко зрозуміти, чому виявлення глибокої і щирої віри, основаної на праведному житті, не приносить бажаного результату. Спаситель навчав: “Чого б ви не попросили в Батька в моє ім’я, буде дано вам те, що є доцільним для вас”. [УЗ 88:64; курсив додано]. Інколи важко побачити, що буде *найкращим* або *доцільним* для вас у майбутньому. Життя стане легшим, коли ви визнаєте, що всі діяння Бога у вашому житті спрямовані на ваше *вічне благо*”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Застосування божественного дару молитви”, *Ліягона*, трав. 2007, с. 9.

серця і легенів. Розріз її грудної клітини не зашивали, прикривши його тонкою мембраною. І лише через кілька днів відбулася ще одна операція, під час якої зашили її грудну клітину й органи. Майже ніхто з лікарів не сподівався, що вона виживе. Але ми вірили в Небесного Батька та Його силу, і ми вірили, що якщо на те Його воля, наша донечка одужає.

Лише Бог міг повернути нам нашу Лізочку. З кожним днем вона почувалася все краще. Лізочка залишалася в лікарні ще місяць, а зараз вона з нами вдома.

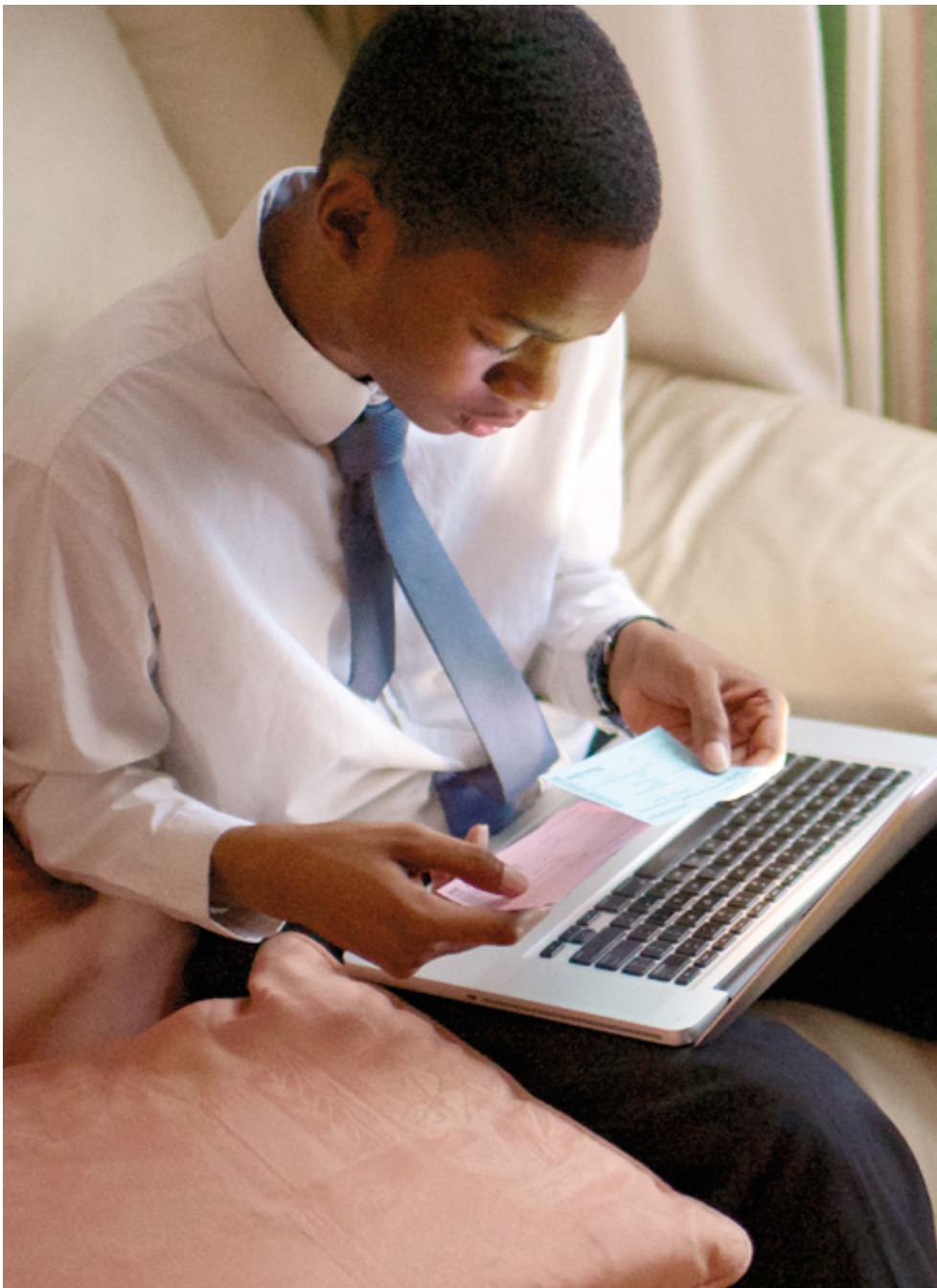
Бог є Богом чудес. Він чує наші молитви, і у важкі часи Він нас несе на руках. Труднощі зміцнюють нашу віру і навчають нас вірити, надіятися і любити. ■

Автор в даний час живе у Белгії

Старійшина
Девід А. Беднар
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Місіонерська, сімейно-історична і храмова **робота**

На урочистому зібранні, яке відбулося в Кертлендському храмі 6 квітня 1837 року, пророк Джозеф Сміт сказав: “Після всього, що було сказано, найвеличніший і найважливіший обов’язок—це проповідувати євангелію”¹.

Майже рівно через сім років, 7 квітня 1844 року він проголосив: “Найвеличнішим обов’язком, покладеним на нас Богом у цьому світі, є знаходити своїх померлих. Апостол каже: “Вони не без нас досконалість одержать” [див. Євреям 11:40]; бо необхідно, щоб сила запечатування була в наших руках, аби запечатувати своїх дітей і своїх померлих для повноти розподілу часів—розподілу, щоб здійснити обіцяння, дані Ісусом Христом до заснування світу, на спасіння людей”².

Деякі люди можуть дивуватися, як проповідування євангелії *разом* з пошуком наших померлих можуть одночасно бути найголовнішим обов’язком і відповідальністю, які Бог поклав на Своїх дітей. Моя мета—пояснити, що ці вчення

*Проповідання євангелії
і пошук наших померлих
—це взаємодоповнюючі
аспекти єдиної величної
роботи—роботи любові,
яка має на меті змінити,
повернути і очистити
серця чесних шукачів
істини.*

підкреслюють єдність і спільність роботи зі спасіння, яка ведеться в останні дні. Місіонерська робота і сімейно-історична та храмова робота є взаємопов'язаними і взаємодоповнюючими аспектами єдиної величної роботи “для урядження виконання часів, щоб усе об'єднати в Христі,— що на небі, і що на землі” (Ефесянам 1:10).

Я молюся, щоб сила Святого Духа допомагала вам і мені, коли ми обговорюватимемо разом чудову роботу зі спасіння, що проводиться в останні дні.

Серця і обряди священства

Проповідання євангелії і пошуки померлих родичів є двома божественно призначеними обов'язками, які стосуються як

наших сердець, так і обрядів священства. Суть Господньої роботи полягає в тому, щоб змінювати, повертати і очищувати серця за допомогою завітів і обрядів, що виконуються належною владою священства.

Слово *серце* зустрічається в головних трудах понад 1000 разів і символізує внутрішні почуття людини. Отже наше серце—як загальна сума наших бажань, уподобань, намірів, мотивів і ставлення—визначає, ким ми є і ким ми станемо.

Господня мета для місіонерської роботи—запрошувати всіх прийти до Христа, отримати благословення відновленої євангелії і витерпіти до кінця через віру в Христа³. Ми не ділимося євангелією лише для того, щоб зростати чисельно і

Якщо ми лишень виконуємо і, підкоряючись обов'язку, дотримуємося усього, що міститься в нашому довгому переліку євангельських справ, це зовсім не означає, що ми зможемо отримати Його образ на наших обличчях або відчуємо могутню зміну серця.

зміцнювати Церкву останніх днів. Натомість ми прагнемо виконати божественно призначений обов'язок проголошувати реальність Батькового плану щастя, божественність Його Єдинонародженого Сина Ісуса Христа і дієвість Спасителевої викупительної жертви. Запрошувати всіх прийти до Христа (див. Мороній 10:30–33), відчуті могутню зміну в серці (див. Алма 5:12–14) і запропонувати спасительні обряди людям, які зараз живуть на землі, але ще не уклали завіт—це основні цілі проповідання євангелії.

Зробити спасіння доступним як живим, так і померлим—це Господня мета побудови храмів і виконання вікарних обрядів. Ми не поклоняємося у святих храмах лише для того, щоб здобути незабутній особистий чи сімейний досвід. Натомість ми прагнемо виконати Богом призначений обов'язок—запропонувати обряди спасіння і піднесення усій людській сім'ї. Посадити в серця дітей обіцання, дані батькам, а саме Аврааму, Ісаку та Якову, повернути серця дітей до їхніх батьків та виконувати сімейно-історичні дослідження та вікарні обряди у храмах—це труд, який благословляє тих, хто знаходиться в духовному світі, але ще не уклав завіт.

Обряди священства—це шлях до сили божественності:

“І це більше священство керує євангелією та тримає ключ від таємниць царства, саме ключ від пізнання Бога.

Отже, у його обрядах явлена сила божественності.

А без обрядів його і без повноваження священства, сила божественності не явлена людям у плоті” (УЗ 84:19–21).

Будь ласка, поміркуйте над пронизливою значущістю цих віршів. Людина

повинна спочатку пройти через ворота хрищення і отримати дар Святого Духа, а потім продовжувати просуватися шляхом завітів і обрядів, що веде до Спасителя і благословень Його Спокути (2 Нефій 31). Обряди священства є важливими, аби повною мірою прийти до Христа і вдосконалюватися в Ньому (див. Мороній 10:30–33). Без обрядів людина не може отримати всіх благословень, які стають доступними через Господню нескінченну і вічну спокутну жертву (див. Алма 34:10–14)—саме силу божественності.

Господня робота—це одна велична робота, зосереджена на серцях, завітах і обрядах священства.

Наслідки

Це божественне вчення має два важливі наслідки для нашої роботи в Церкві.

По-перше, ми часто можемо робити неправильний наголос, розділяючи категорії роботи зі спасіння і пов'язані з нею правила і процедури. Я побоююся, що багато з нас може настільки зосередити виняткову і надмірну увагу на окремих аспектах Господньої роботи, що ми втрачаємо з поля зору повноту сили цієї всеосяжної роботи зі спасіння.

У той час як Господь прагне все зібрати в одне у Христі, ми часто можемо розділяти на частини і звужувати до окремих складових, таким чином обмежуючи своє розуміння і бачення. Якщо вдаватись до крайнощів, то пріоритет надається запровадженню програм і збільшенню статистики, а не запрошенню окремих людей увійти в завіти й гідно отримати обряди. Такий підхід стримує очищення, радість, неперервність процесу навернення і духовної сили та захисту, які ми отримуємо завдяки тому, що “відда[ємо] свої серця

Богові” (Геламан 3:35). Якщо ми лишень виконуємо і, підкоряючись обов’язку, дотримуємося усього, що міститься в нашому довгому переліку евангельських справ, це зовсім не означає, що ми зможемо отримати Його образ на наших обличчях або відчуємо могутню зміну серця (див. Алма 5:14).

По-друге, дух Іллі є основоположною і невід’ємною частиною роботи з проголошення евангелії. Можна сказати, що Господь наголосив на цій істині самим порядком перебігу подій, внаслідок яких повноту евангелії було відновлено на землі в ці останні дні.

У Священному гаю Джозеф Сміт бачив Вічного Батька та Ісуса Христа і розмовляв з Ними. Це видіння відкрило “урядження виповнення часів” (Ефесянам 1:10) і дало можливість Джозефу дізнатися про істинну природу Божества та про неперервне одкровення.

Приблизно через три роки, 21 вересня 1823 року, у відповідь на щиру молитву спальня Джозефа наповнилася світлом, доки “кімната не стала світлішою, ніж у полудень” (Джозеф Сміт—Історія 1:30). Біля ліжка з’явився чоловік, який назвав юнака по імені і оголосив, що “він вісник, посланий ... з присутності Бога, і що його ім’я Мороній” (Джозеф Сміт—Історія 1:33). Він розповів Джозефу про появу Книги Мормона. А потім Мороній процитував книгу Малахії зі Старого Завіту, трохи змінивши текст, вміщений в Біблії, перекладений за часів короля Якова:

“Ось, Я відкрию вам священство рукою Іллі-пророка перед настанням великого і страшного дня Господнього. ... І він посадить у серця дітей обіцяння, дані

Ми не поклоняємося у святих храмах лише для того, щоб здобути незабутній особистий чи сімейний досвід. Натомість ми прагнемо виконати Богом призначений обов’язок запропонувати спасительні обряди і піднесення усій людській сім’ї.

батькам, і серця дітей повернуться до їхніх батьків, бо без цього всю землю буде спустошено вщент за Його пришествя” (Джозеф Сміт—Історія 1:38–39).

Настанови Моронія молодому пророкові зрештою містили дві основні теми: (1) Книга Мормона і (2) слова Малахії, які передрікають роль Іллі у відновленні “всього, про що провіщав Бог відвіку устами всіх святих пророків Своїх” (Дії 3:21). Отже події, які відкрили епоху Відновлення, дали правильне розуміння Божества, встановили реальність неперервного одкровення, наголосили на важливості Книги Мормона і передбачили роботу зі спасіння та піднесення як для живих, так і для померлих.

А тепер подумайте, яку роль відіграє Книга Мормона у тому, щоб серця змінювалися—і про дух Іллі в тому, щоб серця поверталися.

Книга Мормона у поєднанні з Духом Господа—це “найвелич-

ніший і єдиний засіб, даний нам Богом для навернення світу”⁴. Ці Писання, які ми отримали завдяки Відновленню, є ключовим каменем нашої релігії і мають важливе значення для приведення душ до Спасителя. Книга Мормона—це ще одне свідчення про Ісуса Христа, важливе свідчення, яке підтверджує божественність Викупителя у світі, який все більше і більше стає мирським і цинічним. Серця змінюються, коли люди читають і вивчають Книгу Мормона і моляться зі справжнім наміром, аби дізнатися про її істинність.

Дух Іллі—це “коли Святий Дух свідчить про божественну природу сім’ї”⁵. Цей відчутний вплив Святого Духа приносить могутнє свідчення про Батьків план

Проповідування євангелії і пошуки померлих родичів є двома божественно призначеними обов'язками, які стосуються як наших сердець, так і обрядів священства.

щастя і спонукає людей відшукувати родичів та членів сім'ї—як колишніх, так і теперішніх—і плекати з ними стосунки. Дух Іллі впливає на людей не лише в Церкві, але й поза нею, і повертає серця до батьків.

Ця стаття містить шість відеосюжетів. Проскануйте цей QR-код або зайдіть на сайт lds.org/go/bednar1014, щоб побачити перше відео про історію жінки, яка демонструє цей принцип.

Для нас настав час більш ефективно користуватися величним поєднанням могутньої зміни серця, яка відбувається в першу чергу завдяки духовній силі Книги Мормона, та процесом повернення серця до батьків, що здійснюється завдяки духу Іллі. Сильне бажання знайти зв'язок зі своїм минулим може підготувати людину до отримання слова Божого і зміцнити її віру. Коли серце повертається до батьків, це у надзвичайний спосіб допомагає людям протистояти впливові супротивника і зміцнити своє навернення.

Перегляньте друге відео про президента місії, щоб ознайомитися з історією, яка демонструє цей принцип.

Принципи

Зараз я хочу назвати чотири принципи духовної сили, яка здобувається завдяки тому, що серця змінюються і повертаються.

1. **Серця і навернення.** Коли серце повертається до батьків, воно прокидається і готується до могутньої зміни. Таким чином дух Іллі допомагає в наверненні.

Перегляньте третє відео, щоб

ознайомитися з історією, яка демонструє цей принцип.

2. **Серця і утримання в Церкві.**

Коли серце повертається до батьків, воно відчуває підтримку і зміцнення внаслідок могутньої зміни. Таким чином дух Іллі допомагає утримувати новонавернених.

Перегляньте четверте відео, щоб ознайомитися з історією, яка демонструє цей принцип.

3. **Серця і повернення до активності.**

Коли людина повертається до батьків, її серце пом'якшується після того, як вона пережила могутню зміну. Отже дух Іллі є ключем у поверненні до активності.

Перегляньте п'яте відео, щоб ознайомитися з історією, яка демонструє цей принцип.

4. **Серця і відважні місіонери.** Місіонер, який пережив як могутню зміну, так і повернувся серцем до батьків, буде більш наверненим, відданим і відважним служителем.

Перегляньте шосте відео, щоб ознайомитися з історією, яка демонструє цей принцип.

Оскільки армія місіонерів зростає швидкими темпами і вони все краще підготовлені, ми не можемо покладатися лише на минулі успіхи в проповідуванні, аби визначити свій курс і методи роботи в майбутньому. Господь надихнув на створення технологій і засобів, які дають нам змогу користуватися перевагами відкритості місіонерської роботи і храмової та сімейно-історичної роботи більше, ніж будь-коли раніше у цьому розподілі. І

*Дух Іллі—це “коли
Святий Дух свідчить
про божественну
природу сім’ї”.*

не є збігом те, що ці інновації стали доступні саме в той час, коли вони так потрібні для просування місіонерської роботи по всій землі. Господня робота—це одна велична робота, зосереджена на серцях, які змінюються і повертаються, на священних завітах і на силі божественності, яка виявляється в обрядах священства.

Підсумок і свідчення

Господь проголосив: “Я можу виконувати Свою власну роботу” (2 Нефій 27:21) і “Я прискорю Мою роботу в належний час” (УЗ 88:73). Ми є свідками прискорення Його роботи.

Ми живемо і служимо в розподілі повноти часів. Усвідомлення вічної важливості особливого розподілу, в якому ми живемо, повинно мати вплив на все, що робимо, і на те, якими намагаємося стати. Робота зі спасіння, яка має бути завершена в ці останні дні, є величною, масштабною, важливою і терміною. Яким вдячним має бути кожен з нас за благословення і відповідальність жити в цей особливий період останнього розподілу. Якими смиренними ми повинні бути, знаючи, що “від того, кому багато дається, багато й вимагається” (УЗ 82:3).

Проповідання євангелії і пошук наших померлих—це взаодоповнюючі аспекти єдиної величної роботи—роботи любові, яка має на меті змінити, повернути і очистити серця чесних шукачів істини. Штучні кордони,

які ми так часто зводимо між місіонерською роботою і храмовою та сімейно-історичною роботою—зникають. Це—одна велична робота зі спасіння⁶.

Чи можемо ми зрозуміти роль храмової і сімейно-історичної роботи, коли допомагаємо зацікавленим євангелією або менш активним членам Церкви здобути глибше розуміння плану спасіння? Чи усвідомлюємо ми, що серед усього, що найсильніше впливає на утримання навернених—це дух Іллі? Чи можемо ми краще осягнути важливість моментів, коли, слухаючи сімейні історії, серця повертаються, і це є засобом пошуку людей, яких будуть навчати як члени Церкви, так і місіонери? Чи можемо ми допомогти тим, кому служимо, частіше мати доступ до сили божественності шляхом гідної участі в обрядах, таких як причастя, а також хрищення і конфірмація за померлих?

Давайте чітко бачити, безпомилково чути і завжди пам’ятати про важливість вашого служіння в Господній роботі, спрямованій на те, щоб змінювати, повертати й очищувати серця. ■

З виступу на семінарі для нових президентів місій, 25 червня 2013 р.

ПОСИЛАННЯ

1. Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), с. 333.
2. Учення: Джозеф Сміт [2007], с. 481.
3. Див. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), с. 1.
4. Ezra Taft Benson, “A New Witness for Christ”, *Ensign*, Nov. 1984, 7.
5. Russell M. Nelson, “A New Harvest Time”, *Ensign*, May 1998, 34.
6. Див. Spencer W. Kimball, “The Things of Eternity—Stand We in Jeopardy?” *Ensign*, Jan. 1977, 3.

ДОМІВКА

Осередок навчання

Коли навчання в Церкві доповнюється навчанням вдома, ви зводите міцний фундамент життя за євангелією.

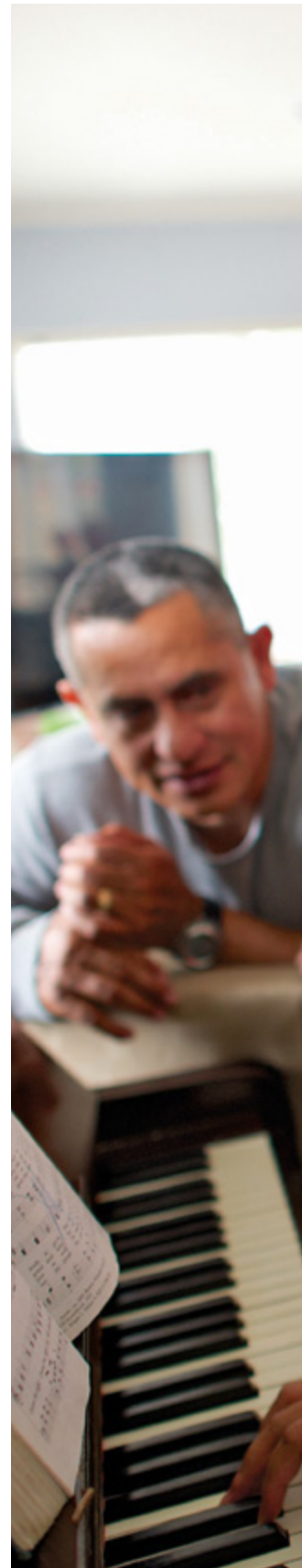
“**Б**удь ласка, не забудьте прочитати необхідний матеріал для уроку на наступному тижні”. Чи знайомі вам ці слова? Вони часто звучать з вуст учителя, який просить про це в кінці церковного уроку.

І хоча це безперечно важливо бути підготовленим до ваших недільних уроків, чи не відчуваєте ви іноді, що вашою головною метою в навчанні й обдумуванні є ваша повна підготовленість до недільного дня?

Насправді, все має бути навпаки.

Все церковне “навчання, програми і заходи зосереджені на домівці та підтримуються Церквою”¹. Це означає, що насправді мета наших церковних зборів—це сприяти індивідуальному і сімейному навчанню. Як навчав Верховний єпископ Гері Е. Стівенсон: “Основним місцем навчання і вивчення є домівка”². Коли навчанню і вивченню вдома приділяють належну увагу, вони несуть силу, результатом якої може бути навернення.

“Жоден з нас не применшує важливості навчання в каплицях, домах зборів,—каже старійшина Джеффі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.—Всі ми робили це все своє життя, однак ми хочемо, щоб це відбувалося в нашому житті 24 години на добу, 7 днів на тиждень”³. Якщо це цілодобове навчання буде частиною щоденних моментів вашого сімейного життя, ви зможете створити міцний фундамент “д[ому] навчання” (УЗ 88:119), який надасть вам і вашій родині духовний прихисток і захист.

НАВЧАННЯ ВДОМА

Можливо ви не завжди бачитимете негайні результати, але, коли ви користуватиметеся простими моментами для вивчення й навчання у своєму повсякденному житті, це може справляти могутній вплив. Ось як кілька сімей помітили той вплив у своєму житті.

Прості моменти

“Бувають часи, коли ми можемо ніяковіти під час формальних розмов на деякі євангельські теми. Неформальні навчальні моменти дійсно благословляють нас можливістю навчати важливим урокам

наших дітей. Крім того, неформальних навчальних моментів протягом дня буває набагато більше, ніж формальних, тож ми справді хапаємося за ці можливості, щоб навчати наших дітей важливим

принципам. Наприклад, я навчаю їх чесності, купуючи продукти в магазині. Мої діти навчаються принципам легше, коли бачать, як застосовувати їх”.

Мона Вілануеба, Філіппіни

Спілкування на кухні

“Неформальні навчальні моменти допомогли мені покращити стосунки з моїми дітьми. Сидячи за кухонним столом за легким обідом після школи, ми обговорюємо події їхнього шкільного дня. Часто хтось з них розповідає про те, що сказав їхній друг або подруга, або які відчуття вони мали, коли хтось сказав або зробив щось. Після цього я можу поділитися власним свідченням і поговорити про почуття моєї дитини щодо певної ситуації. Я думаю, що під час щирих бесід, коли діти перебувають у невимушеній обстановці, вони більш охоче говорять про важливі питання, коли у цьому виникає потреба, бо вони довіряють нам, знаючи, що їхні батьки слухатимуть”.

Елісон Фрост, Греція

Поїздки й розмови

“Кожного ранку я відвожу своїх дочок у школу автобусом, тому ми маємо багато можливостей поговорити. Якось нещодавно ми побачили, як сваряться чоловік і дружина. Мої дочки швидко повернулися до мене, чекаючи моїх пояснень. Натомість я спитала їх, які у них виникли почуття стосовно того, що сталося. Вони сказали мені, що чоловік ніколи не повинен розмовляти так зі своєю дружиною. Після цього ми поговорили про шлюб і стосунки. Наша 30-хвилинна подорож стала дуже повчальною й надихаючою”.

Маріо Лоренз, Гватемала

Коло опіки

“Ми з дружиною усвідомлюємо, що навчання наших дітей,—це перш за все наша відповідальність, а не провідників, але ми вдячні за їхню роботу і допомагаємо їм, коли можемо. У нашому приході чудові провідники, які дійсно зосереджуються на молоді й дітях і роблять все, що можуть, аби допомогти їм побачити весь їхній потенціал, опираючись на діях батьків. Кілька разів я говорив з єпископом, ми чудово спілкуємося з провідниками молоді і я часто питаю їх про своїх дітей та їхній розвиток. Той факт, що ми часто розмовляємо стосовно розвитку наших дітей, допомагає всім нам зрозуміти, як допомагати кожному з них”.

Джессі Н. Арумугам, Південна Африка

ХРИСТОС НАВЧАВ НА ПАГОРБАХ І В ДОМІВКАХ

“Спаситель
[був] Взірцевий

Учитель. ... Ми бачимо, що більшість Його служіння складалося з навчання. В той же час, жодне з тих навчань не відбувалося в приміщенні церкви. Він навчав там, де були люди. Він навчав на дорогах і стежках, на пагорбах і узбережжі та в домівках”.

Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Двадцятиох Апостолів, in “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home” (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.

Сила в Писаннях

“Вивчення Писань допомагає мені дізнатися про Христа і Його якості, щоб я міг стати подібним до Нього. Завдяки Писанням я також рясно відчуваю Духа, Який скеровує мене і навчає тому, як я можу застосовувати те, що засвоїв, щоб я міг бути готовим справитися з викликами життя і спокусами, якими закидає мене Сатана. Я знаю, що без цього благословення у моєму житті не досягну свого потенціалу, як син Бога”.

Натан Вудворд, Англія

НАВЧАННЯ В ЦЕРКВІ:

10 принципів, які має знати кожен учитель

В додаток до нарошування сили вивчення і навчання вдома, ми також можемо вдосконалювати навчання в класних кімнатах у Церкві. Коли вчителі застосовуватимуть ці 10 принципів, то сприятимуть наверненню в житті тих, кого вони навчають.

1. Радьтеся з батьками, які мають головну роль вчителів, щоб виявити потреби членів класу, а потім навчайте відповідно до цих потреб.
2. Підготуйтеся і навчайте через Духа. Підготуйте запитання і навчальні заходи, які сприятимуть обговоренню під впливом Духа і живитимуть членів класу духовно.
3. Навчайте людей, а не урокам.
4. Зосереджуйтеся на ключових вченнях евангелії.
5. Краще глибоко навчайте одному або двом ключовим принципам, аніж намагайтеся охопити весь матеріал уроку.
6. Запрошуйте Духа, дозволяючи кожному брати участь в уроці (див. УЗ 88:122).
7. Додайте могутнє запрошення діяти—не просто завдання прийти додому і прочитати щось, а прийти додому і жити за чимось.
8. Свідчіть про вчення—в кінці уроку і коли б Дух не спонукав вас до цього.
9. Живіть за евангелією і “приве[дїть] до ладу” свою власну домівку (див. УЗ 93:43–44, 50).
10. Знаходьте способи продовжувати навчання під час неформальних моментів у повсякденному житті.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Довідник 2, Керування Церквою (2010), 1.4.
2. Гері Е. Стівенсон in “The Ward Council—We’re All in This Together” (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.
3. Джеффри Р. Холланд in “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home” (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.

НА ПОВЕРХНІ ВОД

*Я благав Небесного Батька
забрати моє занепокоєння
і розпач, але без цих випро-
бувань я б не досягнув тієї
“обіцяної землі”, до якої Він
мене скеровував.*

Джон Уорнер

П риблизно через шість місяців після закінчення коледжу я почав відчувати напади паніки, періодичні занепокоєння і хвилі депресії. Я не міг зрозуміти, що викликало ці почуття, але вони були сильними і зовсім мене виснажували.

Я з усіх сил намагався бути зосередженим. Кожне нове завдання на роботі викликало таке занепокоєння, що я не міг спокійно сидіти. В голові неслися думки, а серце калатало так, що ледве не вискакувало з грудей. Так могло тривати днями, і повертаючись кожного дня додому, я просто падав на диван. Я й не помічав, як закінчувався один день і починався наступний робочий день.

Ці почуття не залишали мене упродовж місяців, навіть після того як я знайшов нову роботу і шукав допомоги у лікарів.

По дорозі на роботу я молився кожного ранку, щоб мати силу просто пережити ще один день і повернутися додому до дружини й дочки. Я не бачив кінця своїм стражданням і мені часто хотілося здатися. Багато днів я благав небеса про допомогу, а мої очі наповнювалися сльозами. Я молився так гаряче, як ніколи раніше, благаючи Небесного Батька допомогти мені зрозуміти це випробування і забрати його від мене.

Я почувався загубленим у темряві та розпачі, коли не відчував Духа. Однак коли Дух піднімав мене над безнадією, я відчував впевненість, достатню, щоб продовжувати—хоча б до наступної молитви. Я навчився покладатися на Небесного Батька не лише тоді, коли молився перед їжею або звертався до Нього звичними словами перед сном. Зрештою я наблизився до Нього.

З хвилі на хвилю

Посеред цього мого занепокоєння і розпачу я ще раз прочитав розповідь про те, як яредійці перетинали “велику глибочинь” (Етер 2:25). Можу лише уявити з яким хвилюванням вони сідали у свої барки. Їхня подорож могла бути небезпечною, але вони знали, що їх скеровано до “земл[і], обран[ої] з усіх інших земель” (Етер 2:15).

Ось що ми читаємо про їхню подорож:

“Господь Бог учинив так, щоб шалений вітер дув на лиці вод у напрямі землі обіцяної; і, отже, їх шпурляло на хвилях моря під вітром.

І сталося, що їх багато разів було поховано в глибинах моря горами хвиль, які обрушувалися на них, і також великими і жакливими бурями, які було викликано шаленістю вітру.

... Коли їх було оточено багатьма водами, вони волали до Господа, і Він піднімав їх знову на поверхню вод.

І сталося, що вітер ніколи не припиняв дуги у напрямі обіцяної землі, доки вони були на воді; і таким чином, вітром їх було гнано вперед” (Етер 6:5–8).

Ці вірші набули для мене особистого значення. Я відчував, що перебуваю на своїй особистій барці, мене кидає вітрами занепокоєння, і води депресії накривають мене, занурюючи у глибини розпачу. Коли я був “оточений” і волав до Господа, то випливав на поверхню, але потім знову був занурений у глибини.

Я ще раз прочитав вірш 8: “вітер ніколи не припиняв дуги у напрямі обіцяної землі ... і таким чином, вітром їх було гнано вперед” (курсив додано). Тоді мене вразила думка. Саме вітер, що піднімав величезні хвилі, які накочувалися на барки, в той же час благословляв яредійців на їхньому шляху. Я благав Небесного Батька заспокоїти вітри і хвилі, але без них я не міг би досягнути своєї “обіцяної землі”, до якої Він мене скеровував.

Ці вірші змінили мій погляд на життя. Моє занепокоєння і депресія поглибили мою здатність покладатися на Небесного Батька. Без вітру і хвиль я б міг ніколи

не пізнати Бога настільки добре—а яредійці могли б ніколи не потрапити до обіцяної землі.

Зараз, коли минуло вже кілька років з того часу, мої вітри занепокоєння вже не лютують, а хвилі депресії більше не накочуються на мене. Але якщо і коли шторм знову почнеться, я буду волати до Господа і дякувати, знаючи, що спокійне море не штовхає барки до обіцяної землі—лише штормове. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

НІКОЛИ НЕ ВТРАЧАЙТЕ ВІРУ

“Як же найкращим чином реагувати, якщо ви або близькі вам люди стикнуться з розладами розумового чи емоційного характеру? Найголовніше, ніколи не втрачайте віру в Небесного Батька, Який любить вас більше, ніж ви можете уявити. ...

З вірою виконуйте те, що перевірено часом і що приносить у ваше життя Дух Господа. Шукайте поради тих, хто має ключі до вашого духовного благополуччя. Просіть і плекайте благословення священства. Кожного тижня приймайте причастя і міцно тримайтеся за обіцяну можливість вдосконалюватися завдяки Спокуті Ісуса Христа. ...

... Розумові пошкодження можна так само зцілювати, як поламані кістки і розбиті серця. Хоча Бог опікується усуненням цих ушкоджень, усі ми можемо допомагати, якщо будемо милостивими, не осудливими і добрими”.

Старійшина Джеффері Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Немов розбита посудина”, *Ліягона*, лист. 2013, сс. 41–42.

НАВЕРНЕННЯ І ЗМІНИ В Чилі

Перше хрищення відбулося в 1956 році. Зараз Церква має 1 храм, 9 місій, 74 коли і майже 600 тис. членів Церкви у Чилі.

Нестор Курбело

Консультант з історії Церкви, Південна Південноамериканська територія

Протягом 58 років своєї історії члени Церкви в Чилі показували свою здатність змінювати курс, скеровуючи своє життя у тому напрямку, який вказували пророки. Цей дух сприяв надзвичайному зростанню Церкви в цій країні впродовж останньої половини століття. На сьогодні у Чилі майже 600 тис. членів Церкви, таким чином 1 з кожних 30 чилійців—це член Церкви¹.

Апостол відвідує Чилі

У 1851 році старійшина Парлі П. Пратт (1807–1857), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, прибув в Вальпараїсо з наміром встановити Церкву. Однак ні він, ні його напарник не розмовляли іспанською, мали дуже обмежені фінансові ресурси, країна була позбавлена релігійної свободи, тож Церкву встановити там вони не змогли.

Вчителі та їхні учні четвертого класу в фінансованій Церквою школі Colegio A. D. Palmer, приблизно 1966.

Старійшина Пратт рекомендував Президентові Бригаму Янгу (1801–1877): “Книгу Мормона та деякі недорогі публікації необхідно перекласти і надрукувати іспанською, і тоді ключ для тих народів буде повернуто, коли носії священства матимуть при собі друковані матеріали для читання—а саме: матеріали, що містять обіцяння Бога, молитви і віру віків, а також силу і Дух Бога працювати з ними заради відновлення дому Ізраїля”².

Церкву встановлено

Незважаючи на всі зусилля старійшини Пратта, минуло понад 100 років, перш ніж Церкву було надійно встановлено в Чилі. У 1956 році старійшин Джозефа Бентлі і Верла Олдред послали проповідувати євангелію з Аргентинської місії до Чилі, де на той час була більша релігійна свобода. У Сантьяго ці місіонери відчували підтримку сім’ї Фотерінгемів, члени якої переїхали з Панами і сподівалися на приїзд місіонерів.

Перші хрищення відбулися в Чилі 25 листопада 1956 року, у басейні заміського клубу в Сантьяго. Старійшина Олдред згадує: “Ми пішли до заміського клубу до схід сонця і провели службу з молитвою та короткими промовами. Я увійшов у воду з братом Гарсією. Спочатку я охрестив його, а потім ще вісьмох людей. То була особлива подія. Те що ми відчували—важко збути. ... Ці члени Церкви будуть піонерами Церкви в Чилі, і я вірю, що кожен з них залишиться вірним до смерті: сім’я Гарсія, сім’я Сальданийос і сестра Ланцаротті”³.

Покликання провідників

У лютому 1959 року Спенсер В. Кімбол (1895–1985), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, відвідав Чилі і наголосив на необхідності виховувати місцевих провідників. Одним з перших місцевих провідників був Карлос Сіфуентес, який був радником президента місії Роберта Бартона. Старійшина Хуліо Хамарільйо, який пізніше став територіальним сімдесятником, згадав про

цю подію: “Я отримав своє перше враження про брата Сіфуентеса, коли мене запросили на збори священства після мого хрищення. Коли збори почалися, він вийшов до кафедри і єдине, що я бачив—це його брудні чорні нігті. Я подумав: “Як цей чоловік може вести збори поруч з президентом місії, якщо у нього брудні руки?” Я так думав доти, доки він не почав говорити, а потім забув абсолютно про все, коли відчув його духа. Простими словами він виклав нам глибокі принципи. Він був механіком з обслуговування великої техніки, і кожної суботи працював допізна, потім відмивав руки,

сімдесятник і нинішній консультант з історії Церкви у Чилі, зазначив: “Школи у Чилі справляли глибокий вплив на академічну і духовну підготовку тисяч молодих людей, і вони зробили великий вклад у підготовку провідників та місіонерів у наступні роки”⁵.

Програма семінарій та інститутів релігії розпочалася в Чилі в 1972 році. Спочатку студенти брали участь у програмі домашнього навчання з проведенням уроку раз на тиждень. Пізніше заняття почали проводитися частіше. Ці програми благословили молодь країни і допомогли їй підготуватися до служіння

1851: Старійшина Парлі П. Пратт подорожує до Вальпараїсо, але не може встановити Церкву в Чилі

► 1926: Старійшина Мелвін Дж. Баллард під час зборів свідчень пророкує про майбутнє зростання і зміцнення Церкви в Південній Америці

► 1956: Перші місіонери—Джозеф С. Бентлі і Верл М. Олфред—прибувають у Сантьяго; відбувається перше хрищення

але немає таких миючих засобів у його майстерні, які б відмили все мастило. Тоді і там я навчився не судити людей за їхньою зовнішністю, але оцінювати їх відповідно до того, ким вони дійсно є”⁴.

Зміцнення підростаючого покоління

Упродовж 1960-х і 1970-х років Церква у Чилі зміцнювалася не лише за рахунок місцевих провідників, які ставали все більш досвідченими, але і за рахунок зведення нових будівель та встановлення освітніх програм. Це включало будівництво каплиць, а також заснування церковних шкіл, семінарій та інститутів.

У березні 1964 року було засновано дві перші початкові школи, керовані Церквою. Згодом було відкрито кілька шкіл, і в них навчалася більше 2600 учнів. У кінці 1970-х на початку 1980-х років з'явилося більше громадських шкіл з належним рівнем викладання, тож Церква оголосила про закриття шкіл у Чилі.

Коментуючи освітню програму, старійшина Едуардо А. Ламартін, колишній територіальний

Інститут релігії в Темуко—один з 50 таких інститутів у Чилі

Президент Гордон Б. Хінклі звертається до 48 тис. чилійських святих останніх днів на конференції в Сантьяго у 1996 році.

на місії повного дня. Старійшина Едуардо Аяла, колишній член кворуму сімдесятників, був одним з перших учителів семінарії, а пізніше працював у Церковній системі освіти в Чилі. Він сказав: “Господь обрав молодих людей, які були там на той час, і багато з них відслужили місію та стали чудовими провідниками, які мають прекрасні сім’ї. ... Як на мене, семінарія та інститут були засобами спасіння людей у часи великого неспокою в нашій країні, і я вдячний, що мене було покликано служити в системі освіти”⁶.

Перший кіл

19 листопада 1972 року старійшина Гордон Б. Хінклі (1910–2008), у той час з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, організував Чилійський кіл у Сантьяго, президентом якого став Карлос Сіфуентес.

Підготовка до колу показувала характер святих у Чилі та їхню готовність йти за пророками. Старійшина Хінклі приїжджав до Чилі за кілька місяців до того, щоб організувати кіл. Але після проведення співбесід

це було відкладено. У той час багато людей мали фінансові проблеми і деяким членам Церкви було важко дотримуватися закону десятини.

Старійшина Хінклі розповідав: “Я приїхав через шість місяців і під час проведення співбесід побачив розквіт віри. Члени Церкви знову виявляли чесність перед Господом, кіл було організовано, і з того часу вони зростали і процвітали”⁷.

Піонери на кордонах

Сьогодні є два коли в місті Аріка—найпівнічнішому місті Чилі. Історія Глейдіс і Хуана Бенавідес, перших навернених у Аріці, є прикладом піонерського духу і божественного впливу у встановленні Церкви по всій території Чилі.

Брат Бенавідес познайомився з Церквою в 1961 році, коли вітром йому занесло кілька аркушів: “То виявилися сторінки *Огляду преси* з великою статтею про мормонів, де описувалися їхнє життя та вірування”,— розповідає він.

Невдовзі після цього брат Бенавідес серйозно захворів, а лікування вимагало поїздки до Сантьяго. “Поки я там був, то відвідав свою сестру і дізнався, що вона стала членом Церкви,—розповів він.— Вона запросила мене на особливу конференцію. Коли я слухав вступну молитву і задумувався над словами, то відчув велику радість в усьому тілі й розпізнав вплив Святого Духа. У кінці конференції місіонери підвели мене, щоб потиснути руку

переживали труднощі через нестачу їжі та медикаментів, часті утиски місіонерів та негативні відгуки в пресі.

У 1973 році фінансова та соціальна криза спричинила военний переворот і до 1990 року в країні існувала військова диктатура. Хоча в Чилі сьогодні процвітає демократія, ті два десятиліття були важким періодом для членів Церкви. Групи, які протидіяли військовій диктатурі, напали на каплиці і членів Церкви, оскільки

1957: Церкву офіційно визнано в Чилі

1960: Потужний землетрус стався в Консепсьйон, Церква надсилає гуманітарну допомогу

► 1961: Організовано Чилійську місію, яку очолив президент Асаель Делберт Палмер

1962: Відбулася церемонія початку будівництва першого дому зборів СОД у Сантьяго

присутньому там провіднику Церкви—старійшині Езрі Тефту Бенсону (1899–1994), у той час з Кворуму дванадцятьох”.

Брат Бенавідес повернувся до Аріки і розповів про те, що з ним сталося, своїй дівчині—Глейдіс Агілар, яка зараз є його дружиною. Минуло кілька днів, і Глейдіс побачила двох місіонерів, які проходили повз її будинок. “Ми швидко пішли їх шукати,—сказав брат Бенавідес.—1 липня 1961 року ми охрестилися разом із сім’єю моєї дружини. Сьогодні у нас є діти й онуки в Церкві. Я такий вдячний Господу за той порив вітру, який приніс інформацію про Церкву мені в руки”⁸.

Період випробувань

На виборах 1970 року доктор Сальвадор Альєнде став президентом і встановив марксистський уряд. Члени Церкви

думали, що Церква представляє інтереси уряду Сполучених Штатів. Старійшина Аяла, який у той час був президентом колу, розповідав: “Ми зустрічалися з генеральними авторитетами і вони нам казали: “Будь ласка, будьте мудрими, багато моліться, робіть те, що правильно, аби члени Церкви могли підтримувати порядок на своїх зібраннях”⁹.

Незважаючи на фінансові труднощі країни та політичний антагонізм, який розділив чилійське суспільство на початку 1980-х років, Церква швидко зростала. Між 1970 і 1985 роками кількість членів Церкви у Чилі збільшилася з 15 728 до 169 361.

Храм у Сантьяго

У 1980 році святі мали благословення почути оголошення про те, що в Сантьяго, Чилі, буде побудовано храм.

“12-річним хлопчиком я познайомився з євангельським посланням і відразу ж зрозумів, що воно істинне. З того часу минуло 46 років, упродовж яких я отримував благословення завдяки відданій праці великої кількості провідників, які робили все, на що спроможні. Знайомлячись і спілкуючись з новими поколіннями, я маю радість і віру в те, що Господь і надалі буде благословляти цю країну в міру того як розширюється бачення пророків стосовно Чилі”¹².

Старійшина Хорхе Ф. Себальйос, сімдесятник з Чилі

Коли Президент Спенсер В. Кімбол освятив храмову ділянку, він був дуже слабкий, але його присутність там виявляла його любов до святих у Південній Америці, з якими він працював з 1959 року. Сестра Адріана Герра де Сепульведа, яка перекладала для сестри Кімбол на тій події, сказала: “Коли я побачила пророка, невелику людину з ангельським обличчям, то почала плакати і не змогла знайти слів, щоб з ним

Головну увагу старійшина Холланд приділяв тому, щоб показувати приклад керівництва за Господнім зразком. Він допомагав навчати нових провідників і наглядав за реорганізацією, припиненням існування і виникнення сотень приходів та десятків колів. Ця реорганізація і навчання були необхідні через швидке зростання Церкви у країні. Його скерування допомагало зміцнювати підрозділи і готувати Церкву в Чилі до майбутнього.

1972:
Організовано перший кіл у Чилі в Сантьяго

1977: В Сантьяго відбулася перша конференція території, на якій був присутній Президент Спенсер В. Кімбол та інші генеральні авторитети

◀ 1981: У Сантьяго відкрито центр підготовки місіонерів

◀ 1983: Президент Гордон Б. Хінклі освятив Чилійський храм у Сантьяго

заговорити. То був перший раз, коли я знаходилася в присутності живого пророка. Бачити Господнього речника тут, на землі, у своїй країні—було чимось надзвичайним”¹⁰.

Храм було освячено в 1983 році, і він став другим у Південній Америці й першим у іспаномовній країні.

Старійшина Джеффри Р. Холланд у Чилі

У серпні 2002 року Перше Президентство призначило двох членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів головувати над двома територіями Церкви: старійшину Далліна Х. Оукса призначили на Філіппіни, а старійшину Джеффри Р. Холланда до Чилі. Служіння старійшини Холланда і його вплив на Чилі—незмірний, і він буде відчуватися упродовж поколінь.

З метою подолати наслідки землетрусу 2010 року чилійська молодь і дорослі в рамках програми “Руки допомоги мормонів” складають гігієнічні набори.

ЗРОСТАННЯ ЦЕРКВИ В ЧИЛІ

ЦЕРКВА В ЧИЛІ

Приходів і філій: 622
 Колів: 74
 Місій: 9
 Храмів: 1 (і про будівництво ще одного оголошено)
 Центрів сімейної історії: 99

◀ 1990: Старійшину Едуардо Аяла з Чилі покликано до Другого кворуму сімдесятників

◀ 2002: Старійшину Джеффри Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, покликано президентом Чилійської території

▶ 2008: Старійшину Хорхе Ф. Себальйоса, з Чилі, покликано до Першого кворуму сімдесятників

2009: Оголошено про будівництво Чилійського храму в Консепсьйоні

Крім того, старійшина Холланд зав'язав важливі стосунки у Чилі. Старійшина Карл Б. Пратт, сімдесятник, радник у президентстві цієї території, розповідав про деякі з цих важливих відносин: “Старійшина Холланд встановив близькі стосунки з Рікардо Лагосом [президентом Чилі] та його дружиною. Разом вони здійснили кілька проектів з надання гуманітарної допомоги. Старійшина Холланд познайомився з Апостольським нунцієм [представником високого рангу католицької церкви] та іншими важливими людьми у Чилі”¹¹.

Віра в майбутнє

Зусилля старійшин Парлі П. Пратта і Джеффри Р. Холланда, жертви перших місіонерів, які приїхали до Сантьяго, відданість таких провідників, як Карлоса Сіфуентеса та інших піонерів Чилі у поєднанні з вірою і відданістю сотень тисяч людей, які приєдналися до Церкви впродовж більше ніж півстоліття, збудували міцний фундамент для Церкви в Чилі. Сьогодні в країні є храм (і про будівництво ще одного оголошено),

центр підготовки місіонерів, 9 місій і 74 коли. Майбутнє—не має меж, бо духовна робота полягає в тому, щоб запросити всіх прийти до Христа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Deseret News 2013 Church Almanac*, 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Scot Facer Proctor and Maurine Jensen Proctor (2000), 504.
3. Verle Allred, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile Sur*, vol. 1 (2008), 6.
4. Julio Jaramillo, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 4–5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila, historic summary delivered to the author, Nov. 2013.
6. Eduardo Ayala, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 44, 45.
7. Gordon B. Hinckley, in Rodolfo Acevedo A., *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, 100.
8. Néstor Curbelo, “Blossoming in the Desert,” *Church News*, Nov. 9, 1996, 8–9.
9. Eduardo Ayala, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile* (2006), 16.
11. Carl B. Pratt, in Néstor Curbelo, *Colombia: investigación histórica*, vol. 1 (2010), 16.
12. Хорхе Ф. Себальйос, у листі, надісланому автору в січні 2014 р.

Керол Ф. Мак-Конкі

Перший радник у
Генеральному прези-
дентстві Товариства
молодих жінок

СМІЛИВО ВИБИРАТИ СКРОМНІСТЬ

Чого ми можемо навчати наших синів і дочок, аби допомогти їм сміливо обирати скромність у світі, який насміхається над їхніми чеснотними рішеннями?

Чому скромність така важлива? Чому довжина сукні, глибина вирізу або стиль футболки мають значення для Господа? Я—мати п'ятьох дочок і двох синів, тож ви можете уявити, що час від часу у нас обговорювалася тема скромності. Однак з роками я зрозуміла, що скромності найкраще навчати, викладаючи доктрину й показуючи позитивний приклад. Доктрина допомагає нашим дітям зрозуміти, чому скромність є такою важливою, а наш приклад у дуже позитивний спосіб продемонструє їм благословення, які приносить скромність.

Що означає скромність?

Скромність—це Богом даний принцип, що може допомогти нам навчитися належним чином користуватися своїми тілами тут, у земному житті. В путівнику *Стійки у вірі* подано таке визначення скромності: “вияв покори і добропристойності в одязі, зовнішньому вигляді, мові і поведінці”¹. Скромність не є самовдоволеною або хвалькуватою. Скромні люди не використовують свої тіла або поведінку для того, аби шукати схвалення світу чи привернути увагу до своїх реальних чи уявних досягнень або бажаних якостей.

Будь ласка, пам'ятайте, що принципи скромності, про які тут ідеться, стосуються як чоловіків, так і жінок, як синів, так і дочок, і пам'ятайте, що навіть навчаючи і показуючи взірці скромності, ми ніколи не засуджуємо тих, хто ходить у короткій спідниці чи з волоссям “кольору веселки і з багатьма красивими кільцями”². Ми завжди є прикладом співчуття і Христової любові до людей, у той же час залишаючись вірними нормам, встановленим Господом.

Я свідчу, що рішення, які ми приймаємо на користь того, щоб виглядати і поводитися скромно, несуть в собі потужне послання про те, що ми розуміємо свою сутність Божих синів та дочок і що ми обрали стояти на святих місцях.

Я люблю цей вірш з Писань: “Чи не знаєте ви, що ви—Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває? Храм Божий святий, а храм той—то ви!” (1 Коринтянам 3:16–17). Наші тіла є храмами наших духів. Саме до цього тілесного храму ми запрошуємо напарництво Святого Духа. Я впевнена, що коли ми приймаємо рішення носити скромний одяг і скромно поводитися, *ми одягаємо наше свідчення про Бога, вічного Батька та Його Сина Ісуса Христа, і живемо за ним*. Ми свідчимо своєю фізичною зовнішністю, що ми є учнями Христа і що ми живемо за євангелією.

Чому скромність має таке значення?

Ми живемо у світі добра і зла, й фізичне тіло може використовуватися або для праведних, або для злочестивих цілей. Але ми знаємо, що наші дорогоцінні тіла є даром від Бога кожному з нас. Вони священні. Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Для тих, хто знає і розуміє план спасіння, осквернення тіла є актом непокори [див. Мосія 2:36–37] і запереченням нашої істинної природи як синів і дочок Бога”³. Ми приймаємо рішення піклуватися про тіло і захищати його, аби бути знаряддям у руках Бога для здійснення Його славетних цілей (див. Алма 26:3). Якщо ми бажаємо відстоювати Спасителя і виконувати Його роботу, тоді ми повинні запитати себе:

“Чи буде нам зручно в одязі, який ми носимо, стояти в присутності Спасителя?”

Скромність в одязі, зовнішності, думках і поведінці є виявом того, що ми розуміємо укладені нами завіти, які благословляють нас, захищають і дають силу в підготовці до повернення в Його присутність. Коли ми христимося, то залишаємо світ і входимо в царство Боже. Усе має стати для нас іншим. Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Вибираючи бути в Його царстві, ми відокремлюємо—але не ізолюємо—себе від світу. Наш одяг буде скромним, наші думки непорочними, наша мова чистою”⁴.

Скромність—це принцип, що допоможе нам залишатися в безпеці на шляху завітів під час нашого поступу в присутність Бога. Скромність в одязі, зовнішності, думках і поведінці допоможе нам підготуватися до укладення і дотримання священних храмових завітів. Аби благословити і захистити Адама і Єву, Бог дав їм одяг шкіряний, аби одягнути їх перед тим, як вивести з саду. Подібним чином Бог дає нам покриття із завітів моральності, символом яких є священний храмовий одяг.

Які благословення приносить скромність?

Чого ми можемо навчати своїх синів і дочок, аби допомагати їм сміливо обирати скромність у світі, що насміхається і глузує з них за чисті й чесотні рішення? Дивлячись на нас, що вони бачать: що ми використовуємо свої тіла, аби привертати увагу чи прославляти Бога?

Скромність у думках, словах, зовнішності та поведінці допомагає нам здобути три благословення, які зміцнюють і облагороджують нас.

1. Скромність запрошує постійний супровід Святого Духа. Старійшина Хейлз навчав: “Без скромності ми не можемо бути гідні присутності Духа”⁵.

Давайте допоможемо нашим дітям зрозуміти, що вони ніколи не захочуть зробити щось таке, що позбавить їх “невимовн[ого] дару Святого Духа” (УЗ 121:26). Допоможіть їм зрозуміти, що дорогоцінні й потужні духовні дари приходять разом з Його священним напарництвом. Бог пообіцяв: “Я вділю тобі від Свого

Духа, Який просвітить твій розум, Який сповнить твою душу радістю; ... Через це знатимеш ти все, що ти побажеш від Мене стосовно праведного, з вірою, віруючи Мені, що отримаєш” (УЗ 11:13–14). Знання, мудрість і свідчення; радість, мир і щастя—це лише деякі з великих благословень, які ми можемо обіцяти своїм дітям, коли запрошуємо їх жити скромно і бути гідними Святого Духа.

Одним з викликів, пов’язаним зі скромним одягом, є те, що мода і прийнятні у суспільстві норми поведінки постійно змінюються. Господні норми ніколи не змінюються. Навчайте юнаків та дівчат бути чутливими до Духа, коли вони приймають рішення, що їм одягати, казати і робити. Якщо вони житимуть так, що Дух буде поруч з ними, у них не буде потреби уподібнюватися світові.

Наші діти отримали дар Святого Духа, і вони йдуть завітним шляхом, що веде до храму й поверне їх у присутність Бога. Необхідно, аби ми запевнили їх і показали приклад того, що їх буде скеровано, захищено, втішено і очищено, якщо вони житимуть гідно Святого Духа.

2. Ми можемо навчати своїх синів і дочок, що скромний зовнішній вигляд і поведінка допомагають нам захистити себе від руйнівного впливу світу. Найбільш обманна зброя, яка використовується проти нас усіх—це загальноприйнятна у суспільстві думка, що моральність є старомодною. Скромність допомагає

Навчайте юнаків та дівчат бути чутливими до Духа, коли вони приймають рішення, що їм одягати, казати і робити. Якщо вони житимуть так, що Дух буде поруч з ними, у них не буде потреби уподібнюватися світові.

уникати такого злочестивого впливу і захищає цнотливість та чеснотність. Послухайте ці слова, що містяться в брошурі *Заради зміцнення молоді*: “До шлюбу ... не робіть нічого, ... що збуджує сексуальні почуття”⁶. Нескромний одяг і поведінка часто викликають сексуальні почуття і ламають бар’єри та з більшою силою спокушають порушити закон цнотливості.

Старійшина Хейлз навчав: “Скромність—це основа чистоти й цнотливості як у думках, так і в ділах. Отже, оскільки скромність є вирішальним фактором, що впливає на наші думки, поведінку і рішення, то вона є серцевиною нашого характеру”⁷ Навчайте і будьте прикладом скромності, аби допомагати нашим юнакам і дівчатам бути готовими захищати і обороняти силу дітонародження, яку вони мають. Допомагайте їм зберігати священність вияву любові між чоловіком і дружиною і утримуватися від нього до часу укладення шлюбу.

3. Скромність робить нас спроможними “бути свідками Бога в усі часи” (Мосія 18:9). Спаситель навчав: “Тримайте свій світоч, щоб він міг сяяти світові. Я є світоч, який ви будете піднімати” (3 Нефій 18:24). У нас є божественний наказ бути маяком світові, щоб виявляти радість, яку приносить життя за євангелією, навчати праведності і будувати царство Боже на землі. Кожен з нас відображає Світло Христа, коли ми скромні, чисті й дотримуємося заповідей. Скромність—це доказ нашого свідчення про Спасителя і євангелію Ісуса Христа.

Якими прекрасними і благословенними є ті, кого скеровує Святий Дух, хто захищає себе від впливу світу і стоїть як свідок Бога для світу. І благословенні ті, хто показує приклад і викладає вчення про скромність всім синам і дочкам у Сіоні.

Оскільки ми уклали завіт іти за Спасителем і бажаємо отримати повноту благословень Його Спокути у нашому житті, насправді є лише один тип одягу, який має значення. Мороній записав: “Прокинься, і встань з праху, ... так, і зодягнись у *свій красивий одяг*, о дочко Сіону; ... щоб завіти Вічного Батька ... було виконано” (Мороній 10:31; курсив додано).

Красивий одяг—це шати праведності, які носять ті, хто дотримується своїх завітів. Чи готуємо ми своїх дітей до того, щоб вони одягнули цей красивий одяг?

Я свідчу, що спасіння—у Христі і що ті, хто дотримувався своїх завітів, “матимуть досконалі знання їхнього задоволення, і їхньої праведності, будучи зодягнені в непорочність, так, саме в мантию праведності” (2 Нефій 9:14). ■

З виступу на жіночій конференції Університету Бригама Янга 2 травня 2013 р.

ПОСИЛАННЯ

1. *Стійкі у вірі: Довідник з євангелії* (2004) с. 138.
2. Джеффри Р. Холланд, “Був, Ізраїль, ти в полоні”, духовний вечір Церковної системи освіти, 9 вер. 2012 р. cesdevotionals.lds.org.
3. Девід А. Беднар, “Ми віримо, що повинні бути цнотливими”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 43.
4. Роберт Д. Хейлз, “Завіт хрищення: бути в Царстві та від Царства”, *Ліягона*, січ. 2001, с. 8.
5. Роберт Д. Хейлз, “Скромність: благоговіння перед Господом”, *Ліягона*, серп. 2008, с. 18.
6. *Заради зміцнення молоді* (2011), с. 36.
7. Роберт Д. Хейлз, *Ліягона*, серп. 2008, с. 19.

МОЯ МОЛИТВА У ПІВНІЧНОМУ МОРІ

Коли мені було 17 років, ми жили на острові в південній частині Норвегії, який називався Андабелоу. Мого батька було наведено до Церкви на Андабелоу, і мене там охристили в океані.

У той час я був рибалкою і добре міг керувати човном. Мій батько до-ручив мені нашу службу морського таксі, якою користувалися місцеві мешканці.

Одного дня в 1941 році я отримав дзвінок від лікаря з Флеккефіорда, що на півночі. Жінка, яка жила на від-стані двогодинної подорожі човном потребувала невідкладної медичної

допомоги. Лікар Гоффман запитав, чи не можу я відвезти його до неї, однак мої батьки непокоїлися, оскільки в Північному морі вирував шторм. Ми вирішили помолитися і запитати в Небесного Батька, що ж робити. Ми отримали відповідь, що я маю їхати.

Коли я відв'язав *Tryg*,—мого 10-метрового рибальського човна і скерував його у відкрите море, погода була поганою і хвилі великими. Підібравши лікаря, я через фіорд вирушив у відкрите море. Ми мали прямувати до поселення, розташованого прямо на північ від Лісти, що на норвезькому

скелястому узбережжі, знаменитому своєю штормовою погодою і аваріями кораблів.

Я кермував крізь шторм, поки ми не досягнули скелястого проходу, шириною 12 м, до затоки, якою ми і мали дістатися до нашого пункту призначення. Хвилі, настільки високі, що я не міг скерувати човен у затоку, вирували й розбивалися об скелі.

“Що будемо робити?”—запитав лікар крізь завивання вітру.

“Нам треба про це помолитися”,—відповів я.

Я зупинився і помолився, просячи спрямування у Небесного Батька.

Як тільки я сказав “амінь”, надійшла чітка відповідь. Я раптом пригадав історію, яку розповів мені старий рибалка. Він рибалив у цій місцевості в сильний шторм і не міг дістатися берега. Коли він перечікував шторм, то помітив певну закономірність у припливах хвиль. Після трьох великих хвиль наступав короткий період затишшя—достатньо тривалий, щоб він міг зайти в затоку.

Я часто рибалив у цій місцевості, але ніколи не помічав закономірності в поривах хвиль. Однак я вивів човен навпроти затоки, де ми чекали, і скерував за трьома великими хвилями.

Хвилі були настільки високими, що я не міг скерувати човен у затоку.

Як він і сказав, раптом наступило затишшя. Я прослизнув човном по спокійних водах у внутрішню частину затоки і безпечно доставив лікаря Гоффмана до берега. Він поспішив до хворої жінки, поки я чекав його у човні, дякуючи Небесному Батькові за відповідь на мою молитву.

Коли приблизно через годину лікар повернувся, він проголосив: “Ми врятували їй життя!”

Відчувши полегшення від такої новини і від того, що погода покращилася, я спрямував човен додому, уникнувши аварії.

Я свідчу, що коли нам потрібна допомога, нам слід молитися. Я знаю, що Небесний Батько відповість. ■
Олаф Торліф Дженсен, шт. Юта, США

ВІН ВАС ЛЮБИТЬ

Я сиділа в куточку цілестіальної кімнати біля органу під час сесії освячення храму в Мемфісі, шт. Теннесі. Президент Джеймс Е. Фауст (1920–2007), член Першого Президентства з 1995 по 2007 рік, приїхав освятити храм. Він разом з іншими провідниками сидів позаду мікрофону. Місцевий хор вишикувався і став за ними.

Одна молода жінка, яку я відвідувала як візитна вчителька, також співала в хорі. Упродовж зборів я молилася, щоб вона отримала те, за чим прийшла. Вона зізналася мені, що прийшла на освячення храму

того дня, аби зрозуміти, як до неї ставиться Господь. Вона припустилася серйозних гріхів у минулому і думала, що покалася в них, однак їй все ще було важко мати позитивне ставлення до себе і навіть позитивно ставитися до своєї участі в хорі.

Я дивилася на президента Фауста, відчуваючи, що він, як представник Господа в Першому Президентстві, мав змогу щось зробити. Але як я могла йому сказати, і як він міг щось зробити? Після зборів він вийде з кімнати так само, як і ввійшов, і не буде ніяких знайомств, потискання рук чи обміну словами. Я розуміла, що він був зайнятий і його графік подорожей був розписаний, однак я молилася.

Президент Фауст, глибоко замислившись,—якийсь час дивився на мене, зімкнувши брови на переніссі. Коли збори закінчилися, вираз його обличчя засяяв щастям.

Він знову подивився на мене, а потім раптом підвівся, обернувся і простягнув уперед руку так далеко, як тільки міг. Він вказував безпосередньо на мою подругу. Потім твердо і гучно промовив: “Господь вас любить!”

Жест президента Фауста був незначним, простим, однак настільки могутнім, що він міг скеровуватися лише Святим Духом, Який сказав йому те, чого я не могла. Ті кілька слів благословили мою подругу і надалі підтримували мою віру в те, що Господь знає подробиці нашого життя і “що через мале і просте відбувається велике” (Алма 37:6). ■

Еліс Вікторія Вестон-Шервуд,
шт. Арканзас, США

Я ПОЧУВ ДІТЕЙ

Клінічна депресія—це те, що я ніколи не хотіла б пережити ще раз. Але через 12 років після того як я звільнилася від неї, вона повернулася.

Я була налякана і збентежена. Я ставила запитання Небесному Батькові й молилася, щоб мати силу подолати своє випробування. Я також благала Його, щоб моя депресія не тривала п'ять років, як це було минулого разу.

У нас з чоловіком було 3 дітей: двоє синів і дочка, які благословили нас 13 онуками. Знаючи, в якому я розпачі, моя дочка попросила всю сім'ю в один з днів поститися і молитися. Усі онуки віком від 1 до 10 років хотіли молитися за бабусю, а троє, які охрестилися, хотіли поститися. Якою втіхою було знати, що мій чоловік, діти і онуки поститимуться і молитимуться за мене.

Наступного дня, коли я прокинулася після денного сну, почуття депресії не здавалося настільки

Усі онуки віком від 1 до 10 років хотіли молитися за бабусю, а троє, які охрестилися, хотіли поститися.

сильним. Ще через день я відчула ще більше полегшення. На п'ятий день моя депресія зовсім зникла. Того вечора, коли я думала, як це диво могло статися, голос торкнувся моєї душі і сказав: “Я почув дітей”. Небесний Батько почув їх у їхній невинності і відповів на молитви, сповнені смирення, віри і любові.

Спаситель навчав:

“Коли не навернетесь, і не станете, як ті діти,—не ввійдете в Царство Небесне!

Отже, хто впокориться, як дитина оця, той найбільший у Царстві Небеснім” (Матвій 18:3–4).

Я написала своїм онукам і подякувала, що вони за мене постилися і

молилися. Я сказала їм, як сильно їх люблю. Я сказала їм, що Небесний Батько почув їх і відповів на їхні молитви.

У мірі того, як мої онуки продовжували зростати в євангелії, я сподіваюся, що вони пам'ятатимуть цей час, коли Небесний Батько сказав їхній бабусі: “Я почув дітей”. І я сподіваюся, що той випадок зміцнить їхнє свідчення і допоможе їм стати сильними в євангелії. ■

Джой Кромар, шт. Каліфонія, США

ДУЖЕ ПРИВАБЛИВА ОТРУТА

Коли я вийшла з вхідних дверей, щоб узяти газету, то побачила неприємну річ. У тріщині між газоном і доріжкою за ніч виріс невеличкий мурашник вогняних мурах.

Хоча ми з чоловіком недовго жили в Техасі, США, я знала з болісного досвіду, що таку назву мурахи отримали не через своє забарвлення, а через болючі укуси. Я попрямувала до гаража, де ми тримали пестицид. Потім я прочитала інструкцію на упаковці:

“[Цей пестицид] дуже приваблює мурах,—прочитала я.—Вони занесуть його в мурашник, нагодують царицю і колонія загине”. В інструкції було сказано, що я маю розсипати гранули на мурашник і навколо нього. Решту зроблять мурахи.

Я скептично до цього поставилася. Вогняні мурахи здавалися мені досить розумними, здатними побудувати великий мурашник усього за ніч. Я сумнівалася, що вони спокуються прихованою отрутою, але скрізь її розсипала.

Невдовзі я побачила, як у мурашнику закипіла робота. Я стояла на відстані, однак схилилася, щоб подивитися на цю метушню. Мурахи були в такому захопленні, ніби на них упала манна небесна. Вони піднімали білі гранули своїми малесенькими лапками, натикаючись одне на одного через поспіх.

Я спостерігала за цим з жахом і завмиранням. Вони добровільно несли отруту у свій дім. Очевидно, що слова “дуже приваблює” не були перебільшенням. Якимось чином компанія з виробництва пестицидів спромоглася зробити щось дуже погане—навіть смертельне—дуже привабливим.

Я ніколи не бачила більш яскравого прикладу того, як погане може мати вигляд хорошого. Це змусило мене подумати про те, як Сатана робить те ж саме. Мене втішала думка про те, що хоча він і може розсипати свою приховану отруту навколо мого дому, він не може занести її всередину—якщо тільки я не дозволю цього. То як же я можу його не впускати.

Мені спав на думку один з найулюбленіших віршів. “Бо знайте, Дух Христа дано кожній людині, щоб вона відрізняла добро від зла”. З тим Духом, за словами Мормона, ми можемо “знати досконалим знанням”, чи є щось від Бога чи від Сатани (Мороній 7:16).

Той випадок, коли я спостерігала за приреченими на загибель мурахами, сповнив мене вдячністю за те, що ми з чоловіком могли бути розсудливими і знати з упевненістю, що впускати у свій дім. Наше завдання—навчати своїх дітей іти

за Духом Христа, аби й вони також могли відрізнити отруту, якщо вона трапиться на їхньому шляху.

Коли я нахилилася, спостерігаючи, як ті комахи переносять кожную гранулу до мурашника, то пообіцяла робити все можливе, аби не допустити проникнення отрути у свій дім. ■

Алісон Л. Рендалл, шт. Юта, США

В інструкції було сказано, що я маю розсипати гранули на мурашник і навколо нього. Решту зроблять мурахи.

Відстоювати ТЕ, У ЩО МИ ВІРИМО

Ми живемо у світі, де багато людей називають зло добром, добро злом, а ми повинні відстоювати добро. Далі наведені свідчення молодих людей, які відстоювали те, у що вони вірять. Вони не сперечалися і не відповідали гнівно чи недобррозичливо. Вони виявляли "і сміливість, і люб'язність"¹ та, внаслідок цього, зміцнили інших (див. 3 Нефій 12:44–45).

МІЙ БРАТ ВІДМОВИВСЯ ПИТИ ШАМПАНСЬКЕ

У Франції служба у Збройних силах є обов'язковою. Мій 20-річний молодший брат Луї вирішив піти до військового училища, аби стати лейтенантом. У кінці навчання відбувалася церемонія принесення присяги для нових офіцерів. Кожен по черзі повторював девіз полку. Потім він мав випити бокал шампанського, в якому плавала троянда, а квітку з'їсти. Ця традиція була започаткована Наполеоном Бонапартом, і жоден офіцер з того часу не порушував її.

Луї сказав полковнику, що його релігійні переконання не дозволяють йому вживати алкоголь. Крижана тиша була відповіддю на прохання Луї зробити для нього виняток. Полковник підвівся. Замість того, щоб змусити Луї випити шампанське, він привітав його за дотримання своїх принципів попри тиск обставин і сказав, що з гордістю вітає такого чесного чоловіка у своєму полку. Вони замінили шампанське іншим напоєм, і Луї взяв участь у церемонії присяги.

П'єр Антьєн, Франція

МЕНЕ ЗАПРОСИЛИ НА ШАЛЕНУ ВЕЧІРКУ

Після коледжу разом зі своєю сестрою Грейс і ще кількома святими останніх днів я працювала в одній фірмі. Наші роботодавці не були членами Церкви. Коли моя сестра заручилася, наша роботодавець запланувала для неї сюрприз—вечірку для дівчат. Я сподівалася, що вона поважатиме наші норми, але натомість вона замовила алкогольні напої, чоловіка-танцюриста і непристойне відео.

Перед вечіркою я відчула шепіт Святого Духа, який спонукав мене нагадати начальниці про наші норми. Я взяла в руки свій медальйон Товариства молодих жінок і подумала про всі зусилля і жертви, на які пішла заради того, щоб виконати програму Особистий розвиток, перебуваючи в Товаристві молодих жінок. Я молилася, аби мати змогу в цей час піднятися трохи вище. Я надіслала начальниці повідомлення про своє занепокоєння, думаючи, що це її образить. Однак моїм найбільшим бажанням було зробити приємне Небесному Батькові.

Коли вечірка почалася, начальниця не розмовляла зі мною і навіть не усміхалася мені. Однак вона відмінила танцюриста і відео.

Кілька наступних днів після вечірки начальниця не розмовляла зі мною і не жартувала, як це було до вечірки. Однак я почувала себе зручно, бо знала, що Бог був задоволений тим, що я зробила. Приблизно через тиждень мої стосунки з начальницею нормалізувалися. Я знаю, що Бог пом'якшив її серце і допоміг зрозуміти, що я живу відповідно до того, у що вірю.

Лемі Лабітаг, Долина Кагаян, Філіппіни

Я ПОЧУЛА НА ЗАНЯТТЯХ НЕПРИСТОЙНУ МОВУ

Коли мені було років 18, я займалася на курсах шиття. Одного дня троє дівчат, які сиділи десь за метр від мене, почали вживати непристойні слова. Я не знала, чи слід мені проігнорувати їх, аби уникнути конфлікту, чи я маю відстоювати свої норми й попросити їх замовчати. Зрештою я сказала, як можна більш ввічливо: “Вибачте, але чи не могли б ви слідкувати за своєю мовою?”

Найстарша з дівчат поглянула на мене і сказала: “Ми будемо розмовляти так, як нам хочеться”.

Я відповіла: “Але чи треба вживати такі слова? Вони мене ображають”.

Вона сказала: “То не слухай”.

Я почала сердитися і сказала: “Важко не слухати, коли ви так голосно розмовляєте”.

Дівчина відповіла: “Йди звідси”.

Я здалася. Я була розстроєна через дівчат, але ще більше через себе. Я не могла повірити, що дозволила собі такий сердитий тон голосу. Дівчата продовжували казати погані слова, і тепер всі були роздратовані.

Після того як я заспокоїлася, то побачила, що у дівчат щось не працювало у швейній машинці. Я знала, що то була за несправність, бо раніше у мене була така ж сама. Тож я показала їм, як її усунути. Я бачила, як змінився вираз обличчя найстаршої дівчини. “Слухай,—сказала вона,—пробач нам”. Я не могла повірити—вона вибачалася. “Пробачте і ви мені,—сказала я.—Я не повинна була так розсердитися”.

Я повернулася до своєї швейної машинки і більше не почула жодного поганого слова. Той випадок навчив мене, що наші слова не завжди можуть змінювати поведінку інших людей, але доброта і служіння—дуже часто здатні це робити.

Кеті Пайк, шт. Юта, США

Я ВІДСТОЮВАВ СЛУЖІННЯ НА МІСІЇ

Я приєднався до Церкви, коли мені було 19 років, будучи другим з трьох синів і єдиним святим останніх днів у своїй сім'ї. Невдовзі після хрищення я почав відчувати бажання служити на місії. Через рік Дух сказав мені, що я маю вирушати. Я поговорив з мамою, яка вважала, що моє рішення було неправильним. Я почекав ще один рік, але бажання служити на місії ніколи мене не залишало. Протягом того року я вивчав Писання, заощаджував гроші, готував документи і проходив медичний огляд. А після того як усе було завершено, я чекав відповіді від Господа. Невдовзі я отримав покликання служити в Бразильській місії Кампінас.

Мої батьки все ще були проти. Я постився і молився не приховуючись, розповідаючи Небесному Батькові про свої страхи. Я просив Його зворушити серце мого земного батька. Він так і зробив. На мій подив батько прийшов на прощальну вечірку, влаштовану друзями в суботу напередодні від'їзду. А у понеділок батько відвіз мене в аеропорт.

Під час місії я відчував любов Господа, проповідуючи євангелію. Мама не перестала бути моєю мамою, і коли я повернувся додому, вона першою обняла мене.

Я зрозумів, що служіння на місії—це більше ніж обов'язок. Це—привілей і чудовий час зростання та навчання. Клейсон Веллінгтон Аморім Брито, Параїба, Бразилія

Я СВДЧИВ ПРО БОГА

Як студент-першокурсник найкращого університету в своїй країні, я відчував, що маю докладати всі свої зусилля. Однак настали випробування, і я почав ставити під сумнів свою віру в євангелію, коли багато викладачів пояснювали те, що, на їхню думку, було "реальністю". Багато моїх одногрупників піддалися цьому впливу. У такому оточенні було важко триматися християнських цінностей. Я подумав про те, щоб кинути навчання, але вирішив, що краще мені продовжити. Я пояснював собі це тим, що якщо лише небагато людей були достойні вступу до такого університету, а серед тих небагатьох було лише кілька святих останніх днів, тоді я маю залишитися і відстоювати істину.

Мій викладач з біології, який сам заявив про те, що є атеїстом, викладав предмет, не маючи ні найменшої віри у Вищого Творця. Однак чим більше я слухав, тим більше я переконувався, що є Вищий Творець—Бог Батько,—Який створив усе. Інші сперечалися, що ця думка не має жодного сенсу. Наші дебати ставали все напруженішими. Я мав гаряче бажання підняти руку і пояснити, що я вірю в Бога Творця.

Настав час давати свої коментарі. У моєму університеті було нормою плескати в долоні, кричати або невдоволено вигукувати, коли хтось ділився своїми ідеями. Я сміливо встав і просто сказав з протилежного кінця: "Віра в Бога може здаватися вам нісенітницею в цю мить, але настане день, коли ви зрозумієте її важливість так само чітко, як я зараз".

З того часу я ніколи не чув на свою адресу невдоволених вигуків, коли відстоював свої вірування. З того часу я сягнув більших успіхів у навчанні, у стосунках з іншими людьми та в духовному розвитку. Я почав брати активну участь у студентських заходах, і мене обирали на деякі студентські посади.

Я зрозумів, що відстоювання істини хоча б один раз впливає на наші майбутні рішення.

Вінс А. Молахан мол., Міндано, Філіппіни

ПОСИЛАННЯ

1. Старійшина Джеффри Р. Холланд, "Ціна—і благословення—учнівства", *Ліягона*, трав. 2014, с. 6.

МОЄ ВЗАЄМОПОВ'ЯЗАНЕ СВІДЧЕННЯ

Айві Ноче

Місіонери навчали мою сім'ю євангелії у нас вдома в Сингапурі.

Мій батько не приєднався до Церкви, а мама—приєдналася. Вона навчала нас про Ісуса Христа і Його євангелію. Ще дитиною я з гордістю розповідав друзям, що є святом останніх днів.

Я завжди довіряв тому, чого навчала мама. Однак коли я став юнаком, один з місіонерів запитав мене, скільки разів я прочитав Книгу Мормона. Мене і раніше про це запитували, але цього разу я зрозумів, що оскільки не прочитав усю Книгу Мормона, то не можу знати, чи істинна вона.

Незаперечний факт

Я більше не міг ухилятися від незаперечного факту: істинність

Для мене істинність євангелії Ісуса Христа та істинність Книги Мормона—взаємопов'язані. Якщо євангелія істинна, тоді Книга Мормона істинна.

євангелії Ісуса Христа й істинність Книги Мормона взаємопов'язані. Якщо євангелія істинна, тоді Книга Мормона істинна. Оскільки я не знав, чи Книга Мормона є істинною, тепер я перестав відчувати впевненість щодо усього, у що раніше вірив. Мій розум

був збентежений, а в серці залишалося запитання:—“Чи Книга Мормона дійсно істинна?”—

Зміцнення моїх стосунків зі Спасителем Ісусом Христом також збудили в мені бажання знати істину. У день, коли я усвідомив, що не можу знати достатньо про Ісуса Христа, вдумливо не прочитавши Книгу Мормона, став днем мого глибокого бажання дізнатися, чи була вона істинною.

Покликання вчителем

Я молився, щоб отримати спрямування. У той час президент нашої філії покликав мене навчати про Книгу Мормона в класі “Основи євангелії”. Я прийняв покликання, оскільки відчував, що воно може бути відповіддю Господа на

прохання дізнатися про істинність Книги Мормона і наблизитися до Спасителя.

Навчати було важко. Після перших кількох неділь я зрозумів, що ніколи не буду успішно навчати, поки не повірю в Книгу Мормона.

Історії розкривалися розділ за розділом

Я почав вивчати Книгу Мормона кожного тижня і невдовзі читання почало приносити радість. Історії в Книзі Мормона розкривалися розділ за розділом, і я наблизився до Ісуса Христа.

Я прочитав про народження Христа, яке Нефій бачив у видінні:

“І я побачив місто Назарет; а в місті Назареті я побачив діву, і була вона неперевершено прекрасна й пречиста. ...

І [ангел] сказав мені: Дивись, діва, яку ти бачиш, це матір Сина Божого від плоті людської” (1 Нефій 11:13, 18).

Я прочитав про план спасіння і дізнався, що віра в Ісуса Христа необхідна для нашого спасіння. Амулек навчав:

“Слухайте, я кажу вам, що я знаю, що Христос прийде до дітей

людських, щоб узяти на Себе провини Свого народу, і що Він спокутує гріхи світу; бо Господь Бог сказав це ...

... Бо згідно з великим планом Вічного Бога повинно бути зроблено спокутування, бо інакше все людство повинно неминуче загинути” (Алма 34:8–9).

Я читав про служіння Ісуса Христа Його іншим вівцям у стародавній Америці, і я знав, що Він є Богом всіх народів. Він сказав нефійцям: “Ви ті, про яких Я сказав: Інших овець я маю, що не з цієї отари; їх також Я маю привести, і вони почують голос Мій; і буде одна отара і один пастир” (3 Нефій 15:21).

Моє свідчення зростало крок за кроком

Коли я читав Книгу Мормона, моя віра в Ісуса Христа яскравішала і моє розуміння Його плану поглиблювалося (див. Алма 32:28).

Я свідчу, що Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії. Святий Дух виявив мені, що Джозеф Сміт є істинним пророком, який відновив Церкву Божу на землі і який переклав Книгу Мормона із

золотих пластин. Книга Мормона свідчить про Ісуса Христа і переплітається з Біблією. Разом вони свідчать, що Ісус Христос є дійсно Сином Божим і що Він є Богом усіх народів, а не лише одного. ■

Автор живе в Сингапурі

КЛЮЧОВИЙ КАМІНЬ НАШОЇ РЕЛІГІЇ

“Так само, як арка розпадеться, якщо забрати ключовий

камінь, так само вся Церква буде стояти або впаде, в залежності від того, істинна Книга Мормона чи ні. ... Але так само, якщо Книга Мормона істинна, а мільйони засвідчили, що отримали свідчення від Духа, що вона дійсно істинна, тоді людина повинна прийняти заяви стосовно Відновлення і всього, що супроводжувало його”.

Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994), в Провідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння (2004), с. 104.

СВОБОДА ВОЛІ ЧИ МОРАЛЬНА СВОБОДА?

Мудре використання свободи волі дає нам можливість робити вибір і вдосконалює нашу спроможність вибирати правильно.

Майкл Р. Морріс

Співробітник редакції церковних журналів

Я й досі пам'ятаю, з яким нетерпінням я готувався до зустрічі з єпископом з приводу служіння на місії. Я розмірковував, чи був я достатньо хорошим. Як і пророк Джозеф Сміт, я не “вчиняв якісь тяжкі або злісні гріхи (Джозеф Сміт— Історія 1:28), але я все одно хвилювався.

Я хвилювався, оскільки не міг не думати про свого друга Денні (ім'я змінено). Упродовж місяців Денні розповідав, з яким нетерпінням він чекав нагоди служити на місії. Але все змінилося після того, як він поговорив з єпископом.

Оскільки Денні припустився негідної поведінки з кількома молодими жінками, як про це він мені розповів пізніше, він позбавив себе права служити на місії повного дня. Він уже не був вільний вибирати місію.

Денні, за словами президента Бойда К. Пекера, президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів, піддався спокусі Сатани

“зловживати [своєю] моральною свободою волі”¹.

Справжня свобода, як навчає брошура *Заради зміцнення молоді*, приходиться тоді, коли ми використовуємо свою свободу волі вибирати послух. Втрата свободи, як зрозумів Денні, настає тоді, коли ми обираємо непослух.

“Хоча ви вільні у виборі своїх вчинків, ви не вільні у виборі їхніх наслідків. Наслідки, добрі вони чи погані, приходять як природний результат вашого вибору”².

Діяти самостійно

Оскільки Писання навчають, що ми “вільні вибрати”, “вільні діяти” і вільні робити все “за [нашою] власною вільною волею” (2 Нефій 2:27; 10:23; УЗ 58:27; Геламан 14:30), ми часто використовуємо термін “свобода волі”.

Але чи знаєте ви, що фраза “свобода волі” не зустрічається в Писаннях? Натомість Писання навчають, що аби “кожна людина могла діяти за вченням та принципом ... згідно з моральним вибором, який Я дав їй, щоб кожна людина була відповідальна за свої власні гріхи в день суду” (УЗ 101:78; курсив додано).

Старійшина Д. Тодд Крістофферстон, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, учив: “Слово *свобода* з’являється [в Писаннях] або самостійно, або з означенням *моральна*. ... Коли ми використовуємо термін *моральна свобода*, то належним чином наголошуємо на відповідальності, яка є важливою частиною божественного дару свободи волі.

Ми—моральні істоти і маємо здатність діяти самостійно, вільні вибирати, але також несемо відповідальність за свій вибір”³.

Президент Пекер додає: “У Писаннях свободу волі називають “моральною свободою” і це означає, що ми можемо вибирати між добром і злом”⁴. Цей Богом даний дар означає, що ми “вільні вибрати волю і вічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть, що чекають на вас у полоні та під владою диявола” (2 Нефій 2:27).

Війна Сатани проти свободи волі

Оскільки моральна свобода відіграє важливу роль у плані спасіння, Сатана намагався знищити її в доземному світі. Його було скинуто за його бунт і зараз він прагне “обманювати, і осліпляти людей, і вести їх у полон за його волею” (Мойсей 4:3–4).

Сатана хоче, аби ми робили такий вибір, який обмежує нашу свободу, веде до поганих звичок і залежностей та позбавить нас сили опиратися його спокусам. Краса євангелії полягає в тому, що вона допомагає нам усвідомлювати свій вибір і його наслідки. Мудре використання свободи волі дає нам можливість робити вибір і вдосконалює нашу спроможність вибирати правильно.

Приклад Спасителя

Коли план спасіння було представлено на Великій нараді на небесах, Спаситель показав нам, як використовувати свою свободу волі правильно. Він сказав: “Батьку, хай буде Твоя воля, і слава Твоя навіки” (Мойсей 4:2). Оскільки Він бажав виконувати волю Батька тоді й пізніше, у Гефсиманському саду та на хресті (див. Матвій 26:39; Лука 22:42), Ісус сплатив ціну за наш неправильний вибір і уможливив для нас отримання прощення шляхом покаяння.

Якщо ми наслідуюмо приклад Спасителя, то замість того, щоб казати: “Я буду робити те, що хочу”, ми проголосимо: “Я буду робити те, що хоче Батько”⁵. Використовуючи свою моральну свободу волі у такий спосіб, ми здобудемо свободу і щастя.

Коли я пішов на першу співбесіду з єпископом з приводу мого служіння на місії, я був вдячний за те, що робив правильний вибір. Через кілька місяців я служив Господу в Гватемалі—навчав інших людей плану спасіння і важливій ролі моральної свободи в цьому плані. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Бойд К. Пекер, “Ось що я знаю”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 8.
2. *Заради зміцнення молоді* (2011), с. 2.
3. Д. Тодд Крістофферсон, “Moral Agency”, *Ensign*, June 2009, 47.
4. Бойд К. Пекер, “Ось що я знаю”, с. 8
5. Див. Вольфганг Х. Пауль, “Дар свободи волі”, *Ліягона*, трав. 2006, с. 35.

“Я намагаюся контролювати свої думки, але є так багато спокус. Як я можу мати чистіші думки?”

Контролювати свої думки важко, але *можливо*, і це приносить благословення. “Навчившись контролювати свої думки, ви можете подолати звички, навіть ті, які призводять до деградації особистості. Ви можете відчути сміливість, здолати страх і жити щасливо”¹.

Також подумайте про ці благословення:

- Чисті думки допоможуть вам зміцнити свою “впевненість у присутності Бога” і “Святий Дух буде твоїм постійним супутником” (УЗ 121:45–46).
- Чисті думки допоможуть вам відчувати натхнення, оскільки Святий Дух промовляє до вашого серця і розуму (див. УЗ 8:2–3).
- Чисті думки допоможуть вам виконувати першу і найбільшу заповідь: любити Бога всім серцем, душею і розумом (див. Матвій 22:37).

Є багато всього, що ви можете робити, аби мати чистіші думки, якщо ви проглянете ідеї на цих сторінках. Але серед головного, що ви можете робити—і це поступовий процес—це долати “тілесну людину”. Тілесний чоловік або жінка любить нечисті думки. Ось як це можна подолати: “Тілесна людина є ворогом для Бога, і була від падіння Адама, і буде на віки вічні, доки вона не піддається натхненню Духа Святого, і не скине з себе оболонку тілесної людини, і не стане святою через спокуту Христа Господа, і не стане як дитина, смиренною, лагідною, покірною, терпеливою, сповненою любові” (Мосія 3:19).

Що ви можете сьогодні зробити, аби запросити Спасителя Спокуту здійснити цю зміну у вашому житті?

ПОСИЛАННЯ

1. Бойд К. Пекер, “Гідна музика, гідні думки”, *Ліягона*, квіт. 2008, с. 31.

Медіа та друзі

Хороша відправна точка—це вибрати надихаючі фільми, музику і літературу.

Вибирайте друзів у тій компанії, де ви можете підтримувати гідну розмову і займатися праведними справами. Коли буде більше всього хорошого, про що ви можете думати, вам поступово буде легше відкидати погані думки, і вони приходитимуть рідше.

Амбер С., 18 років, Британська Колумбія, Канада

Молитва

Молитва наближає мене до Небесного Батька і допомагає зосередитися на хороших думках. Щоденне вивчення Писань зміцнює мою впевненість у тому, що я подолаю спокуси; у Писаннях я можу бачити приклад вірних послідовників Христа. Коли я складаю свідчення, це також допомагає мені мати чисті думки.

Даша М., 17 років, Київ, Україна

Писання

Допомагає читання Писань кожного ранку перед школою. Як тільки приходиться погана думка, я відразу ж замінюю її чимось кращим. Замість того, щоб сказати: “Ні, я так не думаю” (що теж правильно), подумайте про щось хороше. Пам’ятайте: ви, а не Сатана, контролюєте ваші думки. Ми—відважні сини і дочки Небесного Батька і перебуваємо на

постійній місії, яка полягає у самовдосконаленні.

Нік С., 16 років, шт. Арканзас, США

Добре чи правильно?

Ви не можете завжди контролювати появу думок, але від вас залежить, чи вони з вами залишаться. Ви можете запитати: Чи ця думка принесе мені щось хороше? Чи допоможе вона мені рухатися в правильному напрямку? Коли виникає спокуслива думка, заспівайте хорошу пісню, пригадайте щось хороше або помоліться. Суть у тому, щоб замінити погану думку чимось хорошим.

Ліза П., 17 років, Данія

Приклад Легія

У 1 Нефії 15:27 Нефій розповідає своїм братам, що його батько у видінні про дерево життя був оточений бруднотою. Однак Легій не помічав брудноти, оскільки "його розум настільки сильно був заглиблений в інші речі". Це є істинним також для нас у цей час. Якщо ми бажаємо сповнюватися праведністю, молитися за неї і зосереджуватися на праведних речах, тоді наш розум буде настільки заповнений праведністю і чеснотою, що нечисті думки просто не зможуть там залишатися.

Хетті В., 16 років, шт. Аризона, США

Гімни

Гімни можуть допомогти нам мати чистіші думки. Хороша музика підносить дух. Коли я можу слухати

гімни, вони завжди підносять мене до більш спокійної, цілестіальної атмосфери. Вони допомагають мені пам'ятати про любов Небесного Батька до кожного з нас, і тоді легше уникати спокуси.

Аманда А., 18 років, Амазонас, Бразилія

Сімейне вивчення Писань

Коли нечисті думки з'являються у мене в голові, я намагаюся пригадати вірші з Писань, які ми сім'єю читали вранці. Кожного ранку о 6:00 моя сім'я разом читає Писання. Це рано, але це благословення, і воно мене зміцнює впродовж дня.

Елена В., 16 років, Швейцарія

Причастя

У причасній молитві сказано, що якщо ми візьмемо на себе ім'я Ісуса Христа, будемо дотримуватися Його заповідей і завжди пам'ятати Його, ми завжди будемо мати з собою Його Дух. Пам'ятаючи Його, ми робимо зусилля відігнати свої земні

ПОДУМАЙТЕ ПРО ЦЕ

"У цій, часом тривожній, подорожі смертним життям прислухаймося і до цієї поради

апостола Павла—вона допоможе нам залишитися в безпеці і не збитися з пуття: "Що тільки правдиве, що тільки чесне, що тільки праведне, що тільки чисте, що тільки любе, що тільки гідне хвали, коли яка чеснота, коли яка похвала,—думайте про це!" [Филип'янам 4:8]".

Президент Томас С. Монсон, "Оглядаючись назад і рухаючись вперед", Ліягона, трав. 2008, с. 90.

думки і зосередитися на вічному. Якщо ми пам'ятаємо Його постійно, наші думки, бажання і вчинки зміняться на краще.

Мак-Кей М., 18 років, шт. Юта, США

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

"Коли моя мама була хвора, ми молилися і постилися за неї, але вона все одно померла. Як мені з цим примиритися?"

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 листопада 2014 року на liahona.lds.org (натисніть "Submit Your Work"), електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org або поштою (див. адресу на с. 3).

До свого листа чи електронного послання необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) назву колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

Тема цього місяця:

Ставати більше схожими на Христа

Як ставити суттєві запитання

Ставлячи правильні запитання, ми можемо допомогти людям відкрити свої серця для свідчення про істину.

Девід А. Едвардс

Співробітник редакції церковних журналів

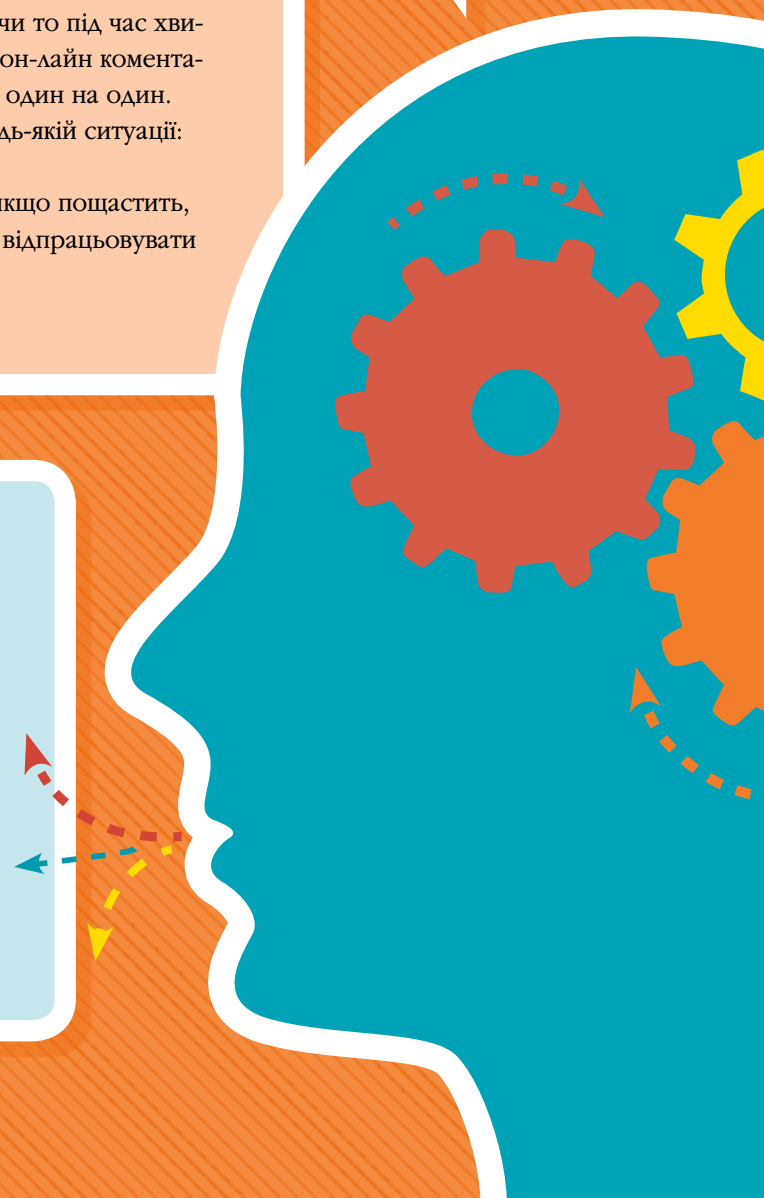
У вас є можливість навчати людей навколо себе, чи то під час хвилинної розмови в автобусі, на уроці в церкві, в он-лайн коментарях чи під час глибокого обговорення з другом один на один.

Ось підказка, яка допоможе ефективно навчати в будь-якій ситуації: ставте запитання.

Хороші запитання ведуть до хорошого навчання і, якщо пощастить, хороші запитання це є те, що ви можете опанувати, відпрацювати і навчитися добре ставити. Ось яким чином.

Ставте суттєві запитання

Суттєві запитання—це такі запитання, які змушують вас думати, мати глибокі почуття і які спрямовують до істини, свідчення і змін. Вони можуть бути різноманітними за тематикою, однак, як правило, у них дещо спільне: (1) вони не поверхневі і не стосуються лише фактів (хоча вони можуть доповнювати питання стосовно фактів), (2) вони мають щось спільне з повсякденним життям і (3) вони спонукають нас дати більш розгорнуту відповідь, а не просто передбачувану відповідь.

Пам'ятайте, навіщо ми ставимо запитання

Запитання зацікавляють нас, відкриваючи певну прогалину, яку наш розум потім хоче заповнити. Якщо точніше сказати, постановка запитань, які спонукають до особистих роздумів, може відкривати шлях для наступного процесу:

1. Люди стають зацікавлені в тому, що ви кажете.
2. Вони використовують свою свободу волі, щоб подумати над відповіддю і висловити її.
3. Таке застосування свободи волі дає можливість Святому Духові свідчити їм про істину¹.

Тримаючи в пам'яті цей процес, ви відчуєте, які саме запитання поставити, а яких слід уникати.

Наприклад: Замість того, щоб просто запитати: "Чому читання Писань є важливим?", ви можете запитати: "Як вивчення Писань змінило ваше життя?"

Пам'ятайте, що ви навчаєте людей, а не просто викладаєте урок

Якщо ви знаєте людей, яких навчаєте, і думаєте про їхні потреби, ви будете обирати запитання, спрямовані на те, щоб їм допомогти, а не просто подати ідеї.

Наприклад: Замість того, щоб просто запитати: "Якими є кроки процесу покаяння?", ви можете запитати: "Як ви можете виправити те, що, як ви знаєте, зробили неправильно?"

Глибоко вивчайте і серйозно розмірковуюте

Аби підготуватися до викладання евангелії, вивчайте Писання і вчення сучасних пророків та апостолів і моліться, аби Святий Дух міг перебувати з вами й тими, кого ви навчаєте (див. УЗ 42:14; 50:21–22).

Крім того, якщо ви хочете поставити людям такі запитання, які дійсно змусять їх думати, вам самим необхідно пройти цей процес обдумування. Міркуйте над тим, що вивчаєте. Ви побачите, що глибоко замислюватися вас змушують запитання, які ви ставите собі у процесі навчання. Звертайте увагу на те, які види запитань змушують вас по-справжньому думати. Це запитання, які розширюють бачення і поглиблюють свідчення. Ці самі запитання ви можете ставити, коли допомагаєте іншим вивчати евангелію.

Наприклад: Замість того щоб запитувати: "Як ми досягаємо милосердя?", ви можете запитати: "Що, на вашу думку, означає молитися "з усією енергією вашого серця", аби мати милосердя, як про це сказано в Мороній 7:48?"

Поступово переходьте до глибших запитань

Іноді краще перейти до глибших запитань, які вимагають ретельнішого обдумування і розмірковувань. Тож ви можете поставити вступне запитання, на яке легко відповісти, а потім поставте одне або більше запитань, які потребують глибшої відповіді. Ось кілька простих прикладів:

Вступне запитання	Наступні запитання
Скільки років було Джозефу Сміту, коли він пішов у Священний гай?	Коли ви молилися Небесному Батькові, маючи таке ж щире бажання у серці, яке було у Джозефа Сміта?
Чи вірите ви в Бога?	Яку роль відіграє Бог у вашому житті?
Що ви нещодавно зробили, аби послужити іншим?	Як знання того, що ми Божі діти, впливає на вашу думку про служіння.

Якщо ви прагнете скерування Святого Духа, коли ставите запитання, ви будете більш схильні ставити правильні запитання у правильний час. Ви ніколи не знаєте. Це може змінити чиесь життя. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Ви повинні застосувати свою свободу волі, щоб дозволити Духу навчати вас” (Річард Г. Скотт, “Щоб отримати духовний провід”, *Ліягона*, лист. 2009, с. 8).

ПІДКАЗКИ ЩОДО ЗАПИТАНЬ

- Чекайте на відповіді.
- Ставте додаткові запитання, які змусять глибше замислитися.
- Уникайте запитань, що викличуть протиріччя або спровокують суперечку.
- Час від часу ставте запитання, які спонукають до мовчазного розмірковування.

Більше ідей можна знайти в книзі *Навчати—немає покликання величнішого: Посібник для навчання євангелії* [2000], сс. 68–70.

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Над чим поміркувати, готуючись до неділі

- Чи ставив хто-небудь вам запитання, яке викликало у вас бажання більше дізнатися про євангелію або змінити якимось чином своє життя?
- Як Спаситель використовував запитання, коли Він навчав?

Те, що ви можете зробити

- Вивчаючи цього тижня Писання, зробіть перелік запитань, які у вас виникли.
- У церкві поставте запитання під час обговорення у класі.

**Старійшина
Джеффри Р. Холланд**

З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

ЯК ЗНАЙТИ СИЛУ ТА УСПІХ

Дехто з вас знає, ким хоче стати і куди спрямувати життя, а хтось із вас—ні. Може здаватися, що дехто з вас має так багато благословень і так багато чудових шляхів перед собою. А декому здається, що якийсь час і з якоїсь причини їм не так щастить і перед ними лежить менше цікавих шляхів.

Але ким би ви не були і де б не знаходилися в пошуках життєвої дороги, я пропоную вам “дорогу, і правду, і життя” (Іван 14:6). Куди б, на вашу думку, ви не йшли, я прошу вас **“прийти до Нього”** (див. Матвій 11:28–30) і це обов’язковий перший крок, аби дістатися туди і знайти особисте щастя, силу та успіх.

Коли Андрій та Пилип вперше почули, що каже Христос, вони були настільки зворушені, що, не

вимовивши і слова, **пішли за Ним**, коли Він пішов від натовпу. Відчуваючи, що за Ним хтось іде, Христос обернувся і запитав у двох чоловіків: “Чого ви шукаєте?” (Іван 1:38). В інших перекладах це передано простіше: “Чого ви хочете?”

Вони відповіли: “Де Ти живеш?”

А Христос сказав: **“Ходіть і побачте”**. Лише через короткий час потому Він формально покликав Петра та інших стати новими апостолами з тим же духом запитання: **“Ідіть за Мною”** (див. Матвій 4:19).

Мені здається, що суть нашого життя зводиться до цих двох невеликих складових у цих початкових епізодах Спасителевого земного служіння. Одна складова—це запитання, спрямоване до кожного з нас: “Чого ви шукаєте? Чого ви хочете?” Друга—це Його відповідь стосовно того, як це здобути. Ким би не були і якими б не були наші проблеми, Його відповідь неодмінно однакова, завжди: **“Прийдіть до Мене”**. Прийдіть і подивіться, що Я роблю і як Я проводжу свій час. **Навчіть від Мене**, ідіть за Мною, а в процесі цього Я дам вам відповіді на ваші молитви й заспокою ваші душі.

Мої улюблені юні друзі, я не знаю іншого шляху до вашого успіху, щастя або безпеки. Я не знаю іншого способу, в який ви зможете нести свої тягарі або знайти те, що Яків назвав “щастя, що приготовлене для святих” (2 Нефій 9:43). Саме тому ми **укладаємо священні завіти**, основані на

Христовій викупительній жертві, і саме тому ми **беремо на себе Його ім’я**.

Ісус Христос, Син живого Бога. Це Його істинна і жива Церква. Він хоче, щоб ми прийшли до Нього, йшли за Ним, аби **бути втішеними Ним**. Тоді Він хоче, щоб ми **втішали інших**. Тож маймо достатньо віри, аби **прийняти Божу доброту** і милість Його Єдинонародженого Сина. Прийдімо до Нього і Його євангелії та будьмо зціленими. ■

*З виступу на духовному вечорі в Університеті
Бригама Янга 2 березня 1997 р.*

ЯК ВИ ЦЕ ЗАСТОСОВУЄТЕ?

“Ісус Христос хоче, щоб ми йшли за Ним. Нам треба допомагати іншим людям і не забувати, що Він ніколи не забуває про нас”.

Сесілія Е., Філіппіни

“Щоб прийти до Спасителя, ми повинні в житті якомога найкраще наслідувати Його приклад і дати Йому можливість постійно бути з нами—кожну мить протягом дня”.

Еллісон Л., шт. Аризона, США

—СІМЕЙНА ІСТОРІЯ—

Я ЇЇ ДОСЛІДЖУЮ

Розпочати—це легко і весело. Молоді люди по всьому світу досліджують сімейну історію і несуть зміни.

Де почати? Можливо, ви думаєте, що ваші родичі виконали уже всю роботу, яку можна було зробити. Або може ви новачок у сімейній історії й це завдання вас приголомшує. Чи то ви починаєте з ведення особистого щоденника, підготовки імен до храму чи намагаєтеся дізнатися інформацію від живих родичів, ви можете брати участь у сімейній історії та робити це радісно і вдумливо.

Ведення особистого щоденника: Пам'ятати про свої благословення

Вести щоденник непросто. Ми часто себе виправдовуємо, що надто зайняті або надто стомлені, або що наше життя недостатньо цікаве, щоб про нього писати. Кілька років тому я зрозуміла, що ведення щоденника не повинно бути складною справою і що я можу полюбити це робити.

Я почала записувати якусь одну подію, що сталася впродовж дня. Не мало значення, чи була вона довгою або цікавою, я просто записувала те, що спало мені на думку або що сталося того дня. Це вже благословило моє життя.

Одного дня хтось із моєї сім'ї мав труднощі і я не знала, що їй сказати, але тоді я відчула спонукання прочитати для неї один із записів у своєму щоденнику. Я змогла поділитися часточкою себе, описаною мною у невеликому чорному щоденнику, і я побачила, що це допомогло втішити серце цієї людини.

Я запевняю, що у ваше життя прийдуть благословення, якщо ви почнете записувати одну подію на день. Яким би малим чи великим не було благословення у вашому житті, але якщо ви його запишете, то пам'ятатимете про нього.

Дженетрі В., шт. Юта, США

Ведення сімейної історії приносить радість: пошук предків

Коли я охрестився, то багато чув про сімейну історію, але не знав, як її досліджувати і чи я можу це робити. Я вирішив допомогтися про це і відчув, що маю почати досліджувати її прямо зараз. Я відчував, що мої родичі з нетерпінням чекали, коли я почну, і що вони допомагатимуть мені знаходити інформацію, необхідну для виконання обрядів.

Я почав слухати курс із сімейної історії, і невдовзі мене покликали консультантом з сімейної історії. Я хвилювався, бо не дуже добре знав цю справу, однак прийняв покликання.

Одного дня я був у гостях у сестри моєї бабусі, яка мала документи про мою прабабусю. Вона не хотіла багато розповідати, бо в них була традиція не говорити про померлих родичів. Вона сказала, що наступного дня буде річниця смерті моєї прабабусі і що вона збиралася спалити документи. Я запитав, чи можу я спочатку пошукати в них певну інформацію, і вона дозволила. Я знав, що Небесний Батько допоможе мені продовжувати дослідження.

Поки я служив у центрі сімейної історії поблизу храму, я продовжував дізнаватися більше про свою сім'ю. Я дізнався, що дідусь і бабуся моєї прабабусі були італійськими іммігрантами, які мали ферму в Сан-Паулу, Бразилія. Моя сім'я втратила зв'язок з родичами, які жили на фермі, але я знайшов двоюрідного брата, який писав книгу про генеалогію нашої сім'ї. Він дав мені книгу, яку писав 9 років. Він сказав, що не знав, чому писав її, але відчував, що вона допоможе комусь у майбутньому. Я знав, що саме дух Іллі надихав його.

Зі свого досвіду я зрозумів, що ми виконуємо священну роботу. Наші предки чекають на допомогу і вони поруч з нами, щоб допомагати.

Габріель Д., Бразилія

Виконання храмової роботи: священні обряди

Я—новонавернений і єдиний член Церкви у моїй сім'ї. Я дізнався, що один зі священних обрядів—це хрещення за померлих. Я пішов на екскурсію по храму, і коли екскурсовод розповідав про обряди, я відчував тихий спокійний голос, який казав мені піти до центру сімейної історії і подати запит на виконання храмового обряду за маму, яка померла. Я був такий радий, коли на аккаунті FamilySearch пізніше знайшов підтвердження, що храмова робота за неї виконана. Це зміцнило моє свідчення, і я знаю, що одна з причин, чому ми є тут, на землі,—це допомагати нашим предкам отримати істинну євангелію Ісуса Христа.

Марвін С., Філіппіни

Діяти за спонуканнями: Навчатися від живих родичів

Коли я закінчила середню школу, отримала спонукання відвідати всіх своїх дідусів і бабусь. У мене був вільний час, і я зрозуміла, що можу більше не мати такої нагоди, тож провела по тижню в домі кожної пари.

Весь свій час я перебирала вміст старих коробок, читала старі листи і дивилася старі фото. Я записала історію життя своїх дідусів та

БЕРІТЬ УЧАСТЬ У ЧОМУСЬ ВІЧНОМУ

“Чи молилися ви про власну роботу з пошуку предків? Відкиньте те, що не є важливим у вашому житті. Прийміть рішення займатися тим, що матиме вічні наслідки. ...

В якому б куточку світу ви не жили, завдяки молитві, вірі, наполегливості, старанню і деяким жертвам ви зможете виконати свою важливу частину роботи. Почніть зараз. Я обіцяю, що Господь допоможе вам бачити шлях. І тоді ви відчуєте щось прекрасне”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Радість від викуплення померлих”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 95.

бабусь, ходила по цвинтарях і відвідувала місця, де жили і працювали мої дідусі й бабусі та їхні родичі. Це було так цікаво! Я так багато дізналася про своїх родичів, дідусів та бабусь, батьків і про себе! Я зрозуміла, що не мала б таке життя, якби не мої родичі.

Після поїздки я повернулася, маючи майже 1000 імен родичів, і я змогла виконати храмову роботу для багатьох з них. Діючи за спонуканнями Святого Духа і відвідавши дідусів та бабусь, я прийняла одне з найкращих рішень у своєму житті.

Шенлі П., шт. Каліфорнія, США

Почувати себе як вдома: приносити імена до храму

Коли я попросила тата підкинути ідеї стосовно сімейної історії для виконання проекту за програмою “Особистий розвиток”, він сказав, що кілька років тому знайшов кілька імен родичів, але не зміг підготувати їх для того, щоб віднести до храму, оскільки не мав часу. З моєю допомогою ці члени сім’ї могли б отримати храмові благословення.

Кілька наступних місяців я присвячувала післяобідній і вечірній час неділі, вводячи імена в комп’ютер і слухаючи розповіді тата про сімейні історії. Ми навіть замовляли мікрофільми, аби знайти більше інформації. Іноді було важко читати старі плівки, але я мовчки молилася, потім брала папір, щоб розібрати напис. Імена з’являлися з мороку.

Згодом я зібрала велику кількість імен родичів, і молодь нашого приходу допомогла виконати хрищення. Мої батьки та інші члени приходу згодом брали картки з іменами, щоб виконати інші храмові обряди.

Здавалося, що минуло зовсім мало часу, а я саме вже готувалася іти до храму для отримання особистого ендаументу. Я раділа, але й хвилювалася.

Коли ми їхали до храму, батько сказав, що знайшов кілька карток з іменами родичів, які я підготувала, виконуючи проект за програмою “Особистий розвиток”. Деякі з них загубилися, тож він приніс картки для моєї мами, мого нареченого і для себе, щоб завершити роботу. Він назвав мені імена, і я згадала про них завдяки своєму проекту.

Коли я уклала священні завіти у храмі, мене оточувало багато рідних людей по обидві сторони завіси. Я відчувала глибокий спокій, знаючи, що можу бути навіки поєднана зі своєю сім’єю. ■

Холлі П., шт. Айдахо, США

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМ ДОСВІДОМ

Діліться своїм досвідом ведення сімейної історії на lds.org/youth/family-history/experiences.

ДІЗНАЙСЯ ПРО НИХ, ДІЗНАЙСЯ ПРО СЕБЕ

Твоє життя створили покоління інших.
Дізнайся, де почалася твоя історія.
Зайди на [FamilySearch.org](https://www.familysearch.org).

Після співбесіди стосовно служіння на місії, мій президент колу сказав: "У твоєму житті відбуватимуться дивні події, що намагатимуться змусити тебе передумати".

ПРОТИДІЯ МОЇЙ МІСІЇ

Альсенір де Соуса

Я приєднався до Церкви у 15-річному віці, і через 4 роки подав документи на місію. Під час співбесіди з президентом місії він похвалив мене за рішення служити Господу місіонером повного дня. Потім той натхненний провідник сказав те, що справило на мене глибоке враження: "Брате, з цієї миті й надалі дивні речі відбуватимуться у твоєму житті, аби змусити тебе змінити своє рішення служити Господу".

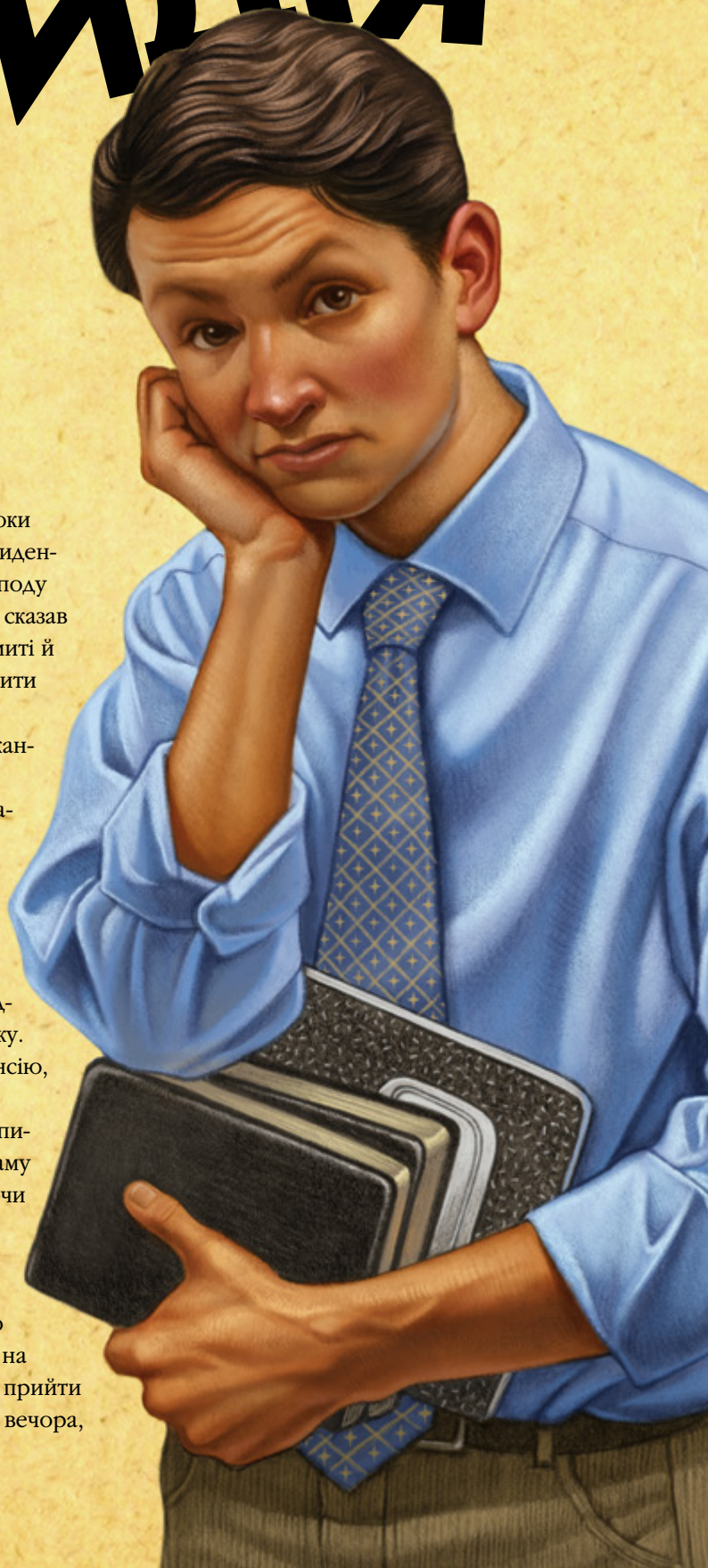
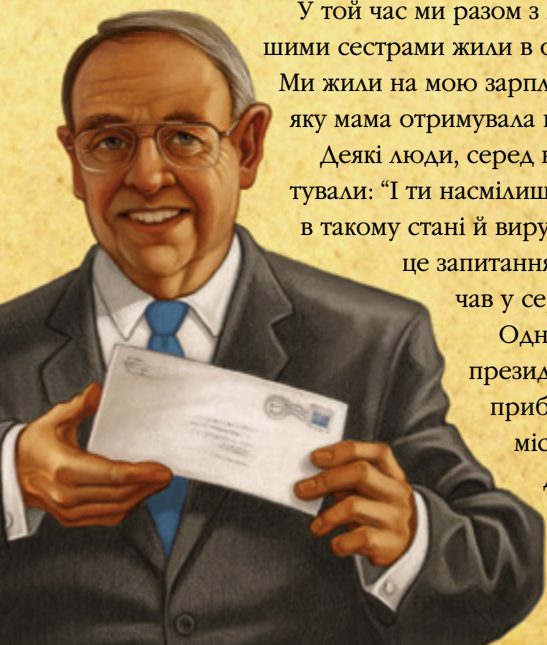
Поки я чекав покликання на місію, то працював практикантом у компанії Ксерокс. Завдяки цій роботі я міг придбати певні речі, яких потребував на місіонерській ниві, і допомагати мамі з витратами по дому. Усе йшло дуже добре.

На жаль, "дивні речі" дійсно почали відбуватися. По-перше, на мою маму було вчинено напад і вона мало не загинула від ран, однак добрий Небесний Батько дивовижним чином врятував її життя.

У той час ми разом з мамою і двома молодшими сестрами жили в орендованому будинку. Ми жили на мою зарплату і на маленьку пенсію, яку мама отримувала після смерті батька.

Деякі люди, серед них члени Церкви, запитували: "І ти насмілишся залишити свою маму в такому стані й вирушити на місію?" Чуючи це запитання знову і знову, я почав у серці сумніватися.

Одного дня подзвонив президент колу і сказав, що прибуло моє покликання на місію й попросив мене прийти до його офісу того ж вечора,

НЕ ЗДАВАЙТЕСЯ

“Протидія виникає майже повсюди, де відбувається щось хороше. Це може статися, коли

ви намагаєтеся здобути освіту. Це може статися після першого місяця служіння на місії у новому місці...

Кожне важливе рішення вимагає обережності й роздумів, але якщо вже осяйна думка прийшла до вас, то дивіться, щоб спокуса не відвернула вас від доброго. Якщо під час молитви ви відчули, що щось є правильним і ви довіряєте цьому, то це залишається правильним і тепер. Не здавайтесь, коли виникає протидія”.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Тож не відкидайте відваги своєї”, *Ліягона*, черв. 2000, с. 38.

аби вручити довгоочікуваний конверт. Ця новина змусила мене і хвилюватися, і радіти.

Того ж дня мій начальник на роботі захотів поговорити зі мною перед обідом. Коли я увійшов до його кабінету, він мене подружньому привітав і ми кілька хвилин поговорили про моє навчання і про те, чого я навчився в компанії. Потім той можновладний чоловік у цій організації сказав те, що було мрією більшості людей у нашому місті: “Ти добре попрацював тут практикантом, і ми хочемо взяти тебе на роботу й залишити в своїй команді. Що ти на це скажеш?”

То було одне з найважчих рішень у моєму житті.

Секунди тягнулися вічність. Здавалося, що я чув, як люди запитують мене, чи я збираюся залишити свою матір без фінансової підтримки й вирушити на місію.

Однак я згадав те, про що дізнався з Писань і від провідників Церкви, і у дуже священний спосіб я був абсолютно впевнений, що

Бог хотів, аби я служив на місії повного дня для Його Церкви. Я знав, що Він попіклується про мою сім’ю, що я можу Йому довіряти і що все буде добре.

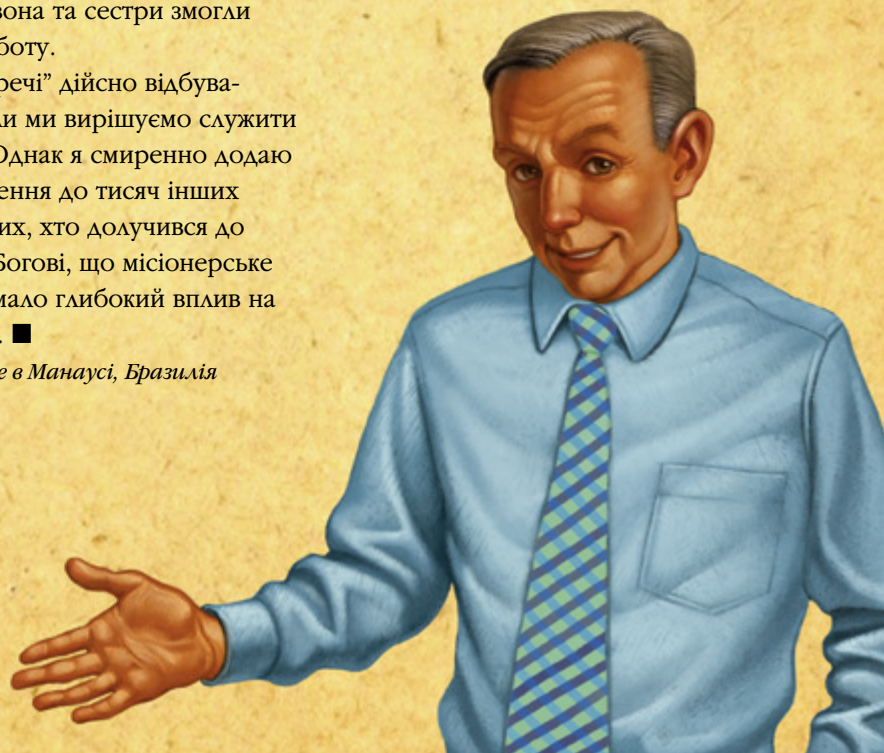
Я пояснив ситуацію начальнику, і його відповідь досі віддунює у моєму розумі: “Я думав, що ти вмієш думати, а зараз ти відмовляєшся від можливості, яка випадає раз у житті”.

Я подякував йому від щирого серця за пропозицію і через 28 днів прибув до центру підготовки місіонерів у Сан-Паулу, Бразилія.

Під час місії Господь піклувався про потреби моєї сім’ї за допомогою друзів з Церкви та іншими дивовижними способами. Мама одужала, вона та сестри змогли знайти роботу.

“Дивні речі” дійсно відбуваються, коли ми вирішуємо служити Господу. Однак я смиренно додаю своє свідчення до тисяч інших свідчень тих, хто долучився до служіння Богові, що місіонерське служіння мало глибокий вплив на моє життя. ■

Автор живе в Манаусі, Бразилія

ДІЗНАТИСЯ БІЛЬШЕ ПРО ТЕ, ЩО ПОПЕРЕДУ

Молодь в Осло, Норвегія, цілий день присвятила підготовці до життя місіонера повного дня.

Кетрін Апельсен-Ааненсен

З того часу як Президент Томас С. Монсон оголосив про зміну у віці для місіонерського служіння, молодь по всій Церкві з готовністю відгукнулася не лише на запрошення служити, але і на запрошення *готуватися* до служіння. Один зі способів підготовки—дізнатися більше про те, що чекає попереду, коли ви станете місіонером повного дня.

Молоді люди в Норвегії саме це й зробили під час денного заходу “Місіонерський досвід”, який проводився у приході Фредрікстад в Норвезькому колі Осло.

Приїзд до “ЦПМ”

Молодь зібралася у домі зборів у кімнаті, що представляла центр підготовки місіонерів. “Ми отримали завдання дізнатися більше про одну з країн,—розповідає Джейкоб Р. з приходу Мосс. Це допомогло зрозуміти, що відчуваєш, коли отримуєш місіонерське покликання до місця, що відрізняється від того, до якого ти звик”.

Знайомство з “президентом місії”

“Потім ми перейшли в наступну кімнату, щоб зустрітися з колишнім місіонером, який грав роль президента місії”,—розповідає Саймон В. з приходу Осло. Колишній місіонер та інші місіонери, які повернулися з місії, говорили про те, чого можна очікувати під час служіння на місії. “Я думав, що було дуже добре дізнатися від колишніх місіонерів, чого очікувати під час місії повного дня”,—розповідає Саймон. Учасники також отримали таблички з іменами, їм було призначено напарника і вони мали залишатися зі своїм напарником постійно.

Розвиток навичок

У різних класах молодь навчали про духовний розвиток, але також

про те, як задовольняти звичайні потреби, такі як прати, жити в межах бюджету і залишатися в хорошій фізичній формі.

“Мені особливо сподобався клас, де навчали, як розпочати розмову про євангелію,—розповідає Софі Дж. з приходу Осло.—Це те, що я можу почати робити вже зараз”.

“Мені сподобалося обговорення про те, як користуватися посібником *Проповідайте Мою євангелію*,—каже Карл Фредерік О. з приходу Фредерікстад.—Я завжди думав, що у місіонерів є власний перелік віршів з Писань для вивчення, але я дізнався, що те, що зараз роблю в семінарії, допоможе мені й на місії і як і те, що я вже вивчаю в посібнику *Проповідайте Мою євангелію*”.

Багато юнаків казали, що одним з незабутніх класів був той, де навчали практичній навичці—правувати білу сорочку. “Це нагадало мені, що є багато практичних навичок, над якими я можу працювати, аби підготуватися до місії повного дня”,—каже Джейкоб.

“Я дізналася, що є багато всього, що можна робити вже зараз, аби приєднатися до місіонерів повного дня, які служать тут, оскільки ми є членами однієї команди”,—каже Сара Р. з приходу

Сандвіка.—Члени Церкви є також місіонерами”.

Як нагадування про те, що місіонери служать по всьому світу, пригощення включало страви різних народів. “Це нагадало мені, що я маю пробувати нові страви зараз, аби звикати до нових продуктів, які я не їм постійно. Це допоможе мені швидше звикнути, якщо мене покличуть туди, де їдять страви, до яких я не звик”,—каже Саймон.

Підготовка

“У кінці дня, після того як ми послушали свідчення двох представників молоді й двох місіонерів, які щойно повернулися з місії, ми заспівали гімн “Нас Господь покликав на служіння”,—розповідає Лісс Андреа О. з приходу Фредрікстад.—Я відчувала, що якщо буду співати цей гімн постійно, то матиму постійне нагадування, що якщо ми місіонери, то служимо Небесному Батькові і Він благословить нас”.

У кінці дня молоді люди в колі зрозуміли, що вони не лише готуються до місії повного дня, але й можуть здобувати місіонерський досвід прямо зараз і впродовж усього життя. ■

Автор живе в Осло, Норвегія

ЯКИМ Є ЖИТТЯ МІСІОНЕРА?

Дізнайтеся більше про підготовку до місіонерського служіння за допомогою відео, інших матеріалів та відповідей на запитання, які найчастіше ставлять, зайшовши на сайт youth.lds.org (клацніть “Missionary Preparation”).

НАЙВАЖЛИВІША ПІДГОТОВКА

“Найважливішим з усього, що ви можете робити, аби підготуватися до покликання служити—це стати місіонером задовго до того, як ви поїдете на місію”.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Стаючи місіонерами”, *Ліягона*, лист. 2005, с. 45.

СЛУЖИТИ зараз, щоб СЛУЖИТИ пізніше

Міке Барбоса

Ґрунтується на справжніх подіях

“Служіть Господеві всім серцем своїм” (1 Самуїлова 12:20).

“**А** ну ж, хто перший добіжить до церкви!” — сказав Мормон, вказуючи на шпиль дому зборів, який височів над пальмами. Потім він

чимдуж побіг, аби обігнати свого молодшого брата Моріана.

Хлопчики та їхні батьки вже пройшли майже милю від свого дому, але Мормон і Моріан все

ще бігли з усіх сил, аж поки не дісталися до металевих воріт дому зборів їхнього приходу. Вони зупинилися, щоб перевести подих.

Перш ніж вирішити, хто прибіг першим, їх покликав якийсь хлопчик: “Хочете пограти в футбол?”

Мормон любив футбол, але разом із сім’єю вони збиралися прибирати в приміщенні приходу, аби приготувати його для церковних зборів наступного дня.

Мормон заперечно похитав головою. “Не зараз—може пізніше!” — гукнув він у відповідь.

Недовзі Мормон і Моріан старанно працювали. Мормон відсовував стільці і підмітав підлогу разом з татом, а Моріан мив підлогу разом з мамою.

Пізніше хлопчики разом мили дзеркала в туалеті. “Я не думав, що мені сподобається прибирати церкву, але це весело”, — сказав Моріан. “А тобі подобається, Мормоне? Ось чому ти прийшов замість того, щоб грати в футбол?”

Мормон подумав про свого тата. Він був єпископом їхнього приходу, але він знайшов час для прибирання дому зборів.

“Я тут, тому що хочу бути, як тато”,—сказав Мормон.

Потім він подумав про місіонерів свого приходу. Вони були зайняті, стукаючи у двері домівок і ділячись Книгою Мормона з іншими. Вони запрошували людей приходити до церкви саме в ту будівлю, яку хлопчики прибирали.

“Я тут, бо одного дня також хочу служити на місії, подумав Мормон.— Я можу допомагати місіонерам, готуючи будівлю приходу”.

Мормон подумав про завтра, коли він разом з братом встане о 6 ранку, піде до церкви у білій сорочці й краватці і підготує стільці та книги з піснями у кімнаті Початкового товариства.

“Я тут, бо хочу служити в церковних покликаннях”,—подумав він.

Мормон міркував про те, що скоро він стане дияконом. Він буде розносити причастя й робити багато всього іншого, щоб служити.

“Я тут, бо наступного року я отримаю священство, і я хочу зараз робити все, що можу, щоб підготуватися”.

Мормон уже щось зробив, аби підготуватися до священства: він отримав нагороду за виконання

програми “Віра в Бога”. Він уже вчився жити за євангелією і служити іншим.

Зрештою він задумливо поглянув на відображення свого брата у дзеркалі й усміхнувся.

“Я тут, бо я люблю Господа,—сказав він,—і тому що служіння зараз допоможе мені підготуватися до служіння потім”. ■

Автор живе в Юті, США.

ПІДГОТОВКА ДО ОТРИМАННЯ СВЯЩЕНСТВА

Ідеї від Девіда Л. Бека, генерального президента Товариства молодих чоловіків:

- Запрошуйте у своє життя Дух і вибирайте друзів, які допоможуть вам вибирати правду. Живіть за нормами, викладеними у брошурі *Заради зміцнення молоді*.
- Дізнайтеся про свої обов'язки, коли станете дияконом.

Прочитайте про священство в посібниках *Обов'язок перед Богом* та *Стійкі у вірі*. Відвідайте збори для майбутніх носіїв священства у своєму приході чи філії.

- Підготуйтеся до відвідування храму заради виконання хришень за померлих.
- З радістю ходіть на веселі заходи та духовні вечори з іншими молодими людьми.
- Знайте, що Небесний Батько довіряє вам і розраховує на вас. Дізнайтеся, як багато ви можете зробити з Його допомогою!

МАТИЛЬДА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПЕРЕХОДУ В ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЖІНОК

Дженн Уїлкс, Юта, США

Матильда раділа, що скоро перейде до Товариства молодих жінок, але була трохи не впевнена, чого очікувати. Тож вона поговорила зі своєю бабусею. Її бабуся—сестра Бонні Оскарсон, генеральний президент Товариства молодих жінок. У неї є чудова порада, якою вона хоче поділитися!

Запитайте у мами, бабусі чи в когось із жінок у своєму приході, що вони пам'ятають про Товариство молодих жінок. Ви можете дізнатися про щось цікаве.

ЦІКАВИЙ ФАКТ

Матильда називає свою бабуся "Мо", що є скороченням слова *moder*—шведською мовою це означає "бабуся".

Тоді ...

Коли сестра Оскарсон була в Товаристві молодих жінок, вона отримала відзнаки за певні досягнення. Вона пришила ці відзнаки на стрічку разом з квіткою, яка була символом вірності.

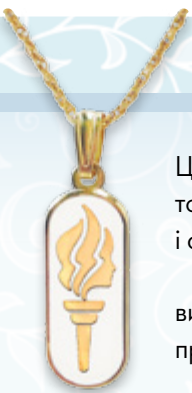

ІДЕЇ СЕСТРИ ОСКАРСОН ЩОДО ТОГО, ЯК ПІДГОТУВАТИСЯ!

- Розвивайте стосунки з Небесним Батьком за допомогою молитви і читання Писань.
- Дізнайтеся про програму "Особистий розвиток".
- Читайте Писання, брошуру *Заради зміцнення молоді* і журнал *Ліягона*.
- Почніть вивчати девіз Товариства молодих жінок. Ви будете повторювати його кожного тижня разом з усіма молодими жінками.

...і зараз

Цей ланцюжок буде нагадувати тобі, щоб ти була світлом для інших і стояла за істину та праведність. Ти також отримаєш стрічки за виконання завдань і проектів за програмою "Особистий розвиток". Потім ти отримаєш медальйон Товариства молодих жінок.

НОВІ ПОЧИНАННЯ

Матильда пішла на спеціальний захід "Нові починання". У них був веселий урок і вони дізналися про програму "Особистий розвиток".

Матильда також працює над здобуттям нагороди за виконання програми "Віра в Бога" та вивчає напам'ять Уложення віри.

МАТИЛЬДА НЕ МОЖЕ ДОЧЕКАТИСЯ ...

- Щотижневих заходів.
- Знайомства з іншими молодими дівчатами в Товаристві молодих жінок.
- Поїздки в табір Товариства молодих жінок.

ОСОБЛИВІ СПОГАДИ

Матильда і багато її двоюрідних братів і сестер були в Конференц-центрі 6 квітня 2013 року. Але вони не знали, чому їхня бабуся запросила їх усіх прийти на генеральну конференцію. Вони були здивовані, коли побачили, що її підтримують президентом Товариства молодих жінок!

Нам сяяти час

Мужньо ♩ = 58-68

Слова: Джен Пінбороу
Музика: Дженіс Кепп Перрі

F C F Gm7 C7 F

Дівчатка

1. Сто - я - ти - му, як Е - стер, _____ Від - да - но за Хрис - та. _____ Я
2. Як А - виш я по - не - су, _____ Всім є - ван - ге - лі - ю, _____ І

Bb C7 A7 Dm G7 C7

вір - но слу - жи - ти - му й бу - ду взір - цем, І світ - лом, що сві - тить всім. _____ *Хлопчики*
ра - діс - ну звіс - тку у - сім спо - ві - щу, Щоб жи - ти за ві - ро - ю. _____ Мо -

F C F Gm7 C7 F

Не - фій у дав - ни - ну, _____ Смі - ло впе - ред пі - ду. _____ Я
ро - ній пе - ре - ма - гав, _____ Во - ро - гу від - січ да - вав. _____ Я

Bb C7 A7 Dm Gm7 C7 F *Хор*

бу - ду лю - би - ти ро - ди - ну сво - ю, Ща - сли - вим свій дім зро - блю. _____ *Дівчатка і хлопчики*
прав - ди три - ма - ти - ся бу - ду, як він, Свій стяг пі - дні - му, як він. _____ Тож на -

Bb F C F Bb F Gm7 C7 F

став той час, Щоб ся - я - ти нам. Сло - вом Бо - жим час, Ді - ли - ти - ся нам.

© 2013 by Джен Пінбороу і Дженіс Кепп Перрі. Усі права застережено.

Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання.

Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

ОСОБЛИВИЙ СВИДОК

Старійшина
Квентін Л. Кук

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Члени Кворуму Два-
надцятьох Апостолів
покликані як особливі
свідки Ісуса Христа.

Як я можу допомагати досліджувати сімейну історію?

Старійшина Кук пропонує організувати збори, присвячені програмі Family Tree ("Сімейне дерево"). Ось як це можна зробити!

Попросіть кожного у своїй сім'ї принести історію своєї сім'ї, розповіді та фотографії. Додайте особливі речі, які належали вашим дідусям, бабусям та батькам.

Так цікаво дізнатися про життя членів своєї сім'ї—звідки вони і як жили.

Дізнайтеся, які храмові обряди все ще потрібно виконати і дайте доручення виконати храмову роботу.

Допоможіть відсканувати і завантажити історії та фото до Family Tree на сайті FamilySearch.org.

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖЕРЕДА БЕКСТРЕНДА

Зі статті "Коріння й віти", Ліягона, трав. 2014, с. 47.

“Сім’я: Проголошення світові” було дане Богом, щоб допомогти моїй сім’ї

Ерін Сандерсон і Джин Бінгхем

Діти мають велику силу—силу змінювати свої сім’ї! Усі сім’ї різні, але кожна сім’я важлива для Небесного Батька. Він хоче, щоб наші сім’ї були сильними, тож задля допомоги він дав нам “Сім’я: Проголошення світові”. Небесний Батько знає, що **ви** можете допомогти своїй сім’ї бути міцною.

Ви—частина вічної сім’ї, яка потребує вашої допомоги.

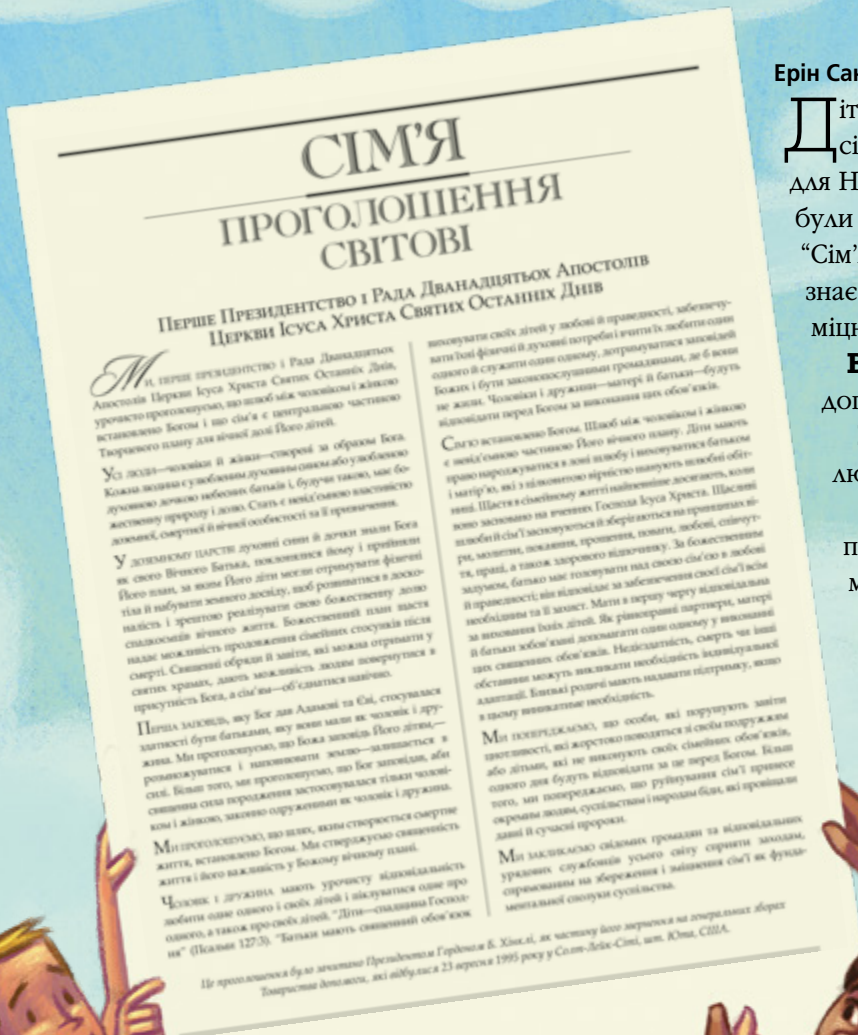
Ви можете приносити щастя, доброту і любов у свою сім’ю.

Ви можете прислухатись одне до одного, працювати і гратися разом, прощати і допомагати одне одному.

Ви можете читати Писання з сім’єю.

Ви можете бути хорошим прикладом для своєї сім’ї, коли молитесь і дотримуетесь заповідей. ■

Автор живе в Юті, США.

Вірш з Писань

• Іван 15:11

Ідеї для домашнього виступу

Небесний Батько хоче, щоб всі сім’ї були сильними і повернулися до Нього. Поговоріть про те, що кожен член сім’ї може робити, аби допомогти їй зміцнитися.

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Я можу зміцнювати свою сім'ю тим, що

Ти можеш!

Прикрась чисту порожню бляшанку таким написом (справа) і кількома фотографіями та малюнками. Допиши ідеї на смужках стосовно того, як ти можеш зміцнювати свою сім'ю. Виріж смужки з написом і поклади їх у бляшанку. Кожного дня вибирай по смужці з написом з бляшанки і роби те, що в ній сказано. Намагаючись жити за своїми ідеями, ти зможеш змінювати свою сім'ю!

Я МОЖУ!

Я—Барбара з Чилі

З інтерв'ю, взятого Емі Джейн Левітт

Барбара живе в Чилі, країні на західному узбережжі Південної Америки. Ця країна довга, тоненька, у формі стрічки. У деяких її регіонах спекотно і сухо (наприклад, в пустелі Атакама), а є тропічні регіони, де волого (наприклад, на острові Пасхи). Вона живе в столиці Чилі—в Сантьяго. ■

Автор живе в Юті, США.

Я—єдиний член Церкви у своєму класі у школі. Це дає мені можливість розповідати друзям про Ісуса Христа і про Книгу Мормона. Одного разу моя найкраща подруга попросила навчити її молитися. Я це зробила. Потім ми удвох помолилися під час обіду в школі.

Мені дев'ять років і у мене є два молодші брати. Я намагаюся бути хорошою старшою сестрою і допомагати піклуватися про них та гратися з ними у ігри. Мені подобається піклуватися про дітей. Я хочу бути вчителем, коли виросту.

У 2013 році, коли мені виповнилося 8 років, мій тато мене охривив і конфірмував. Я була така рада! То була особлива подія, яку я буду завжди пам'ятати.

*¡Hola,
amigos!**

* "Привіт, друзі!" іспанською мовою.

Ми святкуємо у Чилі веселі свята. 18 вересня—День незалежності, а 19—День Збройних сил. Упродовж цих двох днів ми танцюємо свій національний танець, який називається "La Cuesca" і їмо смачні пиріжки з м'ясом, які називаються емпанадас.

На вихідні ми з сім'єю любимо ходити в походи і їздити на квадроциклі в горах біля нашого дому. Ми також любимо ходити на пляж.

У нас є особлива різдвяна страва—помідори, фаршировані тунцем. У Чилі Санта-Клаус приходить рівно опівночі на Святвечір. Ми навіть не засинаємо, поки він не приходить!

ЛЮБЛЮ НА ХРАМ ДИВИТИСЬ

Храм у Сантьяго, Чилі, був першим храмом, побудованим у іспаномовній країні. Його було освячено 15 вересня 1983 року. Він був другим храмом, зведеним у Південній Америці.

ГОТОВІ ДО ПОДОРОЖІ!

Барбара поклала у свій рюкзак улюблені речі. Які з них ти покладеш у свій рюкзак?

НАША СТОРІНКА

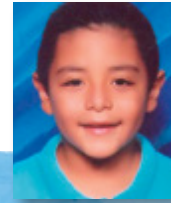

Одного дня, незадовго перед хрищенням, я був у домі своєї бабусі, коли вона пішла у підвал, щоб щось узяти. Вона спіткнулася, упала і не могла встати. Вона покликала мене, але я дивився телевизор і не почув її. Через 10 хвилин я почув, як хтось тихо кличе мене: "Том!" Я пішов її шукати і побачив, що вона лежить на підлозі. У мене не було достатньо сил, щоб допомогти їй піднятися, тож я побіг до сусідки. Вона прийшла і допомогла бабусі встати.

Бабуся сказала: "Томе, ти чув Святого Духа. Я була надто далеко, аби ти мене почув".

Я знаю, що то був шепіт Святого Духа. Тепер я охрищений і я радий мати дар Святого Духа.

Том Р., 8 років, Німеччина

**Ліу С., 7 років,
Еквадор**

Наталія А., 10 років, Колумбія

Тьєррі М., 7 років, з Бразилії любить ходити до Початкового товариства і співати гімни. Вона знає, що храм—це дім Господа.

Олівія І., 8 років, з Румунії любить допомагати своїй мамі прибирати в домі. Її мама навчає її та 13 її друзів і коли у них перерва, Олівія любить уявляти, що вона вчителька. Вона любить подорожувати з батьками і проводити час з дідусем та бабусею. Коли вона охристилася, вона почувалася зовсім поруч з Небесним Батьком, і вона вдячна, що може мати Святого Духа, який допомагатиме їй приймати рішення. Її улюблена пісня Початкового товариства—"Йди за пророком" (Збірник дитячих пісень, с. 58).

Ви можете надсилати малюнки, фотографії або історії он-лайн на сайт liahona.lds.org, електронною поштою на liahona@ldschurch.org, написавши в рядку для теми "Our Page", або поштою на адресу: **Liahona, Our Page**
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT, 84150-0024, USA

У кожному листі треба вказати повне ім'я дитини, стать і вік (від 3 до 11), а також прізвище батьків, назву приходу або філії, колу чи округу, письмовий дозвіл батьків (прийнятно і в електронному вигляді) на використання фотографії дитини або надісланих матеріалів. Листи можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

Старійшина
Адріан Очоа
Сімдесятник

Дивіться вгору

“То ж пильнуйте і кожного часу молитесь” (Лука 21:36).

Коли мені було 8 років, мене з двома двоюрідними братами послали в сусіднє містечко за продуктами. Згадуючи це, я дивуюся тому, наскільки сильно довіряли нам моя бабуся, тітонька й дядечко. Ранкове небо було ясным і світлим, коли ми вирушили нашим маленьким караваном з трьох коней.

Посеред прерій у нас виникла блискуча ідея спшитися й пограти в “кульки”. Гра так захопила нас, що ми не помітили, як темні хмари вкрили небо. Коли ми усвідомили, що наближається буря, то не встигли навіть сісти на коней.

Проливний дощ з градом були настільки сильними, що все, що ми змогли зробити—це розгнздати коней і вкритися попонами для сідел. Потім наші коні втекли.

Піші, мокрі й холодні ми почали якомога швидше йти у найближче місто. Уже було пізно, коли ми знайшли якийсь дім і постукали в двері. Сім’я з цього дому допомогла нам обсохнути, нагодувала смачними бобовими буррітос, а потім нас положили у ліжко в окремій кімнаті з земляною підлогою.

Я й мої двоюрідні брати прокинулися вранці, коли яскраво світило сонце, а небо було прекрасним. У двері будинку

постукав чоловік, який шукав трьох хлопців, що загубилися. Я ніколи не забуду те, що ми побачили дорогою додому—безліч людей, які шукали нас протягом усєї ночі. Попереду всіх них були мої дорогі бабуся, дядечко й тітонька. Вони обнімали нас і плакали у нестямі від радощів, що знайшли своїх загублених дітей.

Наш люблячий Небесний Батько пам’ятає про нас. Він з нетерпінням чекає на наше повернення додому. Скрізь навколо нас формуються ознаки духовних ураганів. Давайте дивитися вгору й готуватися, зміцнюючи своє свідчення щодня. ■

Зі статті “Дивіться вгору”, Лягона, лист. 2013, с. 102.

Сімейна команда

Легше вигравати, коли всі співпрацюють.

Шералі Б. Харді

Грунтується на справжніх подіях

“Коли всім допомагаємо, то співаємо пісні” (Збірник дитячих пісень, с. 104).

АММОН зітхнув, коли вони з татом ішли з футбольного матчу.

“Я не розумію,—сказав він.—У нас стільки хороших гравців. Чому ми не забиваємо голи?”

Тато добре грав у футбол. Може він допоможе.

“Я думаю, що вам треба навчитися грати командою,—сказав

тато.—Ви всі хочете забити гол, так?”

“Так,—сказав Аммон.—Але всі ми не можемо його забивати одночасно. Ти це маєш на увазі?”

Тато кивнув. “Ти не можеш забити гол сам. Спочатку захиснику треба забрати м’яч у іншої команди, правильно?”

Аммон засміявся. “Так, важко забити гол, якщо в тебе немає м’яча”.

“Чудово, сказав тато.

—Потім захисники віддають його тому, хто може забити гол. Ніхто не може зробити цього самотужки”.

“Мабуть, що так”,—сказав Аммон.

Коли вони прийшли додому, мама тримала немовля, готуючи обід. “Як пройшла гра?”—запитала вона.

“Ми знову програли,—відповів Аммон.—Але наступного разу ми будемо грати краще”.

“У тебе правильна

позиція”, — сказала мама.

“Я помираю від голоду!” — вигукнув Мігель, вбігаючи разом з Самуелем та Лукасом.

“Хлопці, допоможіть, будь ласка, накрити на стіл і прибрати іграшки”, — попросила мама.

Усі хлопці невдоволено застогнали.

“Але ж я не грався іграшками”, — сказав Самуель.

“Це ж так довго!” — заскиглив Мігель.

Тато засміявся. “Думаю, що наша сім’я має ту ж саму проблему, що й команда Аммона”.

“А яку саме?” — запитав Самуель.

“Ми не працюємо разом, — сказав Аммон. — Ми всі хочемо забити гол, тобто пообідати, але ми все це переклали на маму”.

“Правильно”, — сказав тато. “Як ми можемо бути командою?”

У Аммона виникла ідея. “А якщо Самуель разом зі мною накриє на стіл? Інші хлопці можуть прибрати іграшки”.

“Чудова ідея!” — сказав тато.

Невдовзі обід був готовий. Аммон склав руки для молитви. Він був радий, що його сім’я діяла, як команда. Він сподівався, що його футбольна команда зможе діяти так само. ■

Автор живе в пров. Альберта, Канада.

**Старійшина
М. Рассел Баллард**
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

ОБМАН

Осінь є особливо радісною порою для рибалок, які ловлять рибу на штучну муху, оскільки саме зараз майже ненаситний голод спонукає форель бенкетувати, набираючи ваги, щоб захистити своє тіло від зимової нестачі їжі.

Мета рибалки—упіймати форель за допомогою вмілого обману. Досвідчений рибалка вивчає поведінку форелі, вплив погоди, течію води і те, якими комахами ласує форель і коли ці комахи розмножуються. Часто він сам вручну виготовляє наживку, щоб потім скористатися нею. Він знає, що ці штучні комахи з маленькими гачечками мають досконало вводити в оману, оскільки форель виявить навіть найменший недолік і не проковтне наживку.

Яке захоплення спостерігати, як форель зринає на поверхню води, ковтає муху і пручається до тих пір, поки не виснажується, і її витягують з води. Змагання полягає в тому, що за допомогою своїх знань та навичок рибалка має перехитрити цю благородну форель.

Використання штучних наживок для обману і лову риби є прикладом того, як Люцифер часто спокушає,

обманює та намагається заманити нас в пастку.

Подібно до рибалки, який знає, що форель спонукає голод, Люцифер знає наш “голод” або слабкості та спокушає нас оманливими наживками, через які, якщо їх проковтнути, нас буде висмикнуто з потоку життя і піддано його безжалісному впливу. На відміну від рибалки, який ловить рибу на штучну муху, а потім відпускає її неушкодженою назад у воду, Люцифер добровільно не відпустить. Його мета—зробити своїх жертв такими ж нещасними, як і він сам.

Одним з його основних методів, які він застосовує проти нас, є його здібність брехати і вводити в оману,

щоб переконати нас, що зло є добром, а добро є злом. Від самого початку на великій Нараді на Небесах Сатана “прагнув знищити свободу вибору людини, яку Я, Господь Бог, дав їй” (Мойсей 4:3).

Битва за Богом дану свободу волі продовжується й сьогодні. Сатана і його прибічники розставляють свої наживки навколо нас, сподіваючись, що ми схибимо і проковтнемо їх, а він за допомогою цих оманливих засобів зможе тримати нас на гачку.

Брати і сестри, будьмо ж свідомими про штучні наживки, якими вабить нас обманщик—ловець людей—Люцифер. Хай же ми матимемо мудрість і духовну проникливість, щоб розпізнати і відмовитися від багатьох його небезпечних пропозицій.

І для всіх тих, хто став жертвою будь-якої згубної звички, є надія, оскільки Бог любить усіх Своїх дітей і завдяки Спокуті Господа Ісуса Христа все стає можливим. ■

Зі статті “О який же підступний план Злого”, Ліягона, лист. 2010, сс. 108–110.

ПОГЛЯДИ

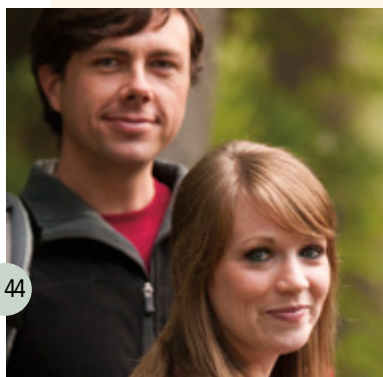

Чи є я сьогоднішнім піонером?

“Ми шануємо тих піонерів, що перетинали рівнини, прямуючи до Долини Солоного озера, проте у наш час живе набагато більше піонерів. Вони не штовхають ручні візки, але в багатьох інших аспектах нічим не відрізняються: вони почули голос Господа завдяки Книзі Мормона й особистим молитвам. Повіривши і покаючись, вони увійшли у води хрищення і твердо стоять ногами на родючому євангельському ґрунті. Як учні Христа вони охоче жертвують заради того, що є правдою та істиною. Дар Святого Духа допомагає їм впевнено йти шляхом, що веде до вічного життя”.

Читайте в цьому номері

для дорослої молоді

с. 44

Відстоювати ТЕ, У ЩО ми віримо

П'ять молодих людей розповідають про те, як вони відстоювали свою віру перед лицем протидії.

для молоді

Як ставити суттєві запитання

Запитання можуть бути чудовим навчальним методом—якщо ви правильно їх формулюєте. Ця стаття розповідає, як саме.

с. 54

для дітей

с. 68

Ласкаво просимо до Товариства МОЛОДИХ ЖІНОК

Сестра Бонні Л. Оскарсон та її онучка Матильда розповідають про те, що чекає на вас у Товаристві молодих жінок.

